

ŠOP

Glasilo občanov
Šmartnega ob Paki

JULIJ, AVGUST 2026

4 UTRIP OBČINE

Priznanje za domači avtorici

6 RAZPISI

Razpis za sodelovanje v akciji
»Porihtajmo si Šmartno«

7 ŠMARTNO ZA VSE

Zdravje v občini

8 INTERVJU

Ko roke ustvarjajo in srce poje

11 NAŠI KMETJE

Sanje o življenju na kmetiji so postale resničnost

12 NAŠI PODJETNIKI

Legendarni Kebab Medi je nazaj

14 PESTRO IN DRUŽABNO

Močan pridih Šmartnega v Toskani
privedel do vnovičnega naslova
evropskih prvakov

18 PESTRO IN DRUŽABNO

Pridružite se nam 25. junija na 13.
Pilihovem memorialu

19 MC ŠOP

MC-jevske osvežilne poletne bombice

Glasiilo občanov Šmartnega ob Paki ŠOP

Izdal Javni zavod Mladinski center Šmartno ob Paki,
Šmartno ob Paki 13
3327 Šmartno ob Paki
tel.: +386 64 167 940
pisarna@mcsop.si

Odgovorna urednica: Kristina Suhadolnik

Uredniški odbor: Hana Bizjak, Amadeja Koren, Mateja Potočnik,
Tatjana Hojnik

21 MLADARIJE

Prihodnost v naših rokah: učimo se
živeti trajnostno

23 MLADARIJE

Majske taborniške avanture

25 KULTURA

Priznanja za predano delo v ljubiteljski
kulturi

26 PRAVLJICA

Kjer je volja, je pot

27 PORTRET

Mladi inženir, ki energijo spreminja v
pametne rešitve

29 ŠPORT

Tek za začetnike – kako začeti in
predvsem vztrajati

30 DOBER TEK

Resnice in zmote o zeliščih

33 SPOZNAJMO SVOJO OBČINO

Obdobje obletnic, uspehov, veselja in
globoke žalosti

37 IN MEMORIAM

V spoštljiv in hvaležen spomin Liji
Modrijan

Oblika logotipa naslovnice: Mateja Krušlin

Avtor fotografije na naslovnici: Peter Benedičič

Prelom: Diling, d.o.o.

Tisk: Grafika Gracer d.o.o.

Datum izdaje: junij 2026

Naklada: 1300 izvodov

ISSN 2820-5626

Pošiljanje gesla nagradne križanke pomeni, da soglašate z
objavo vaših osebnih podatkov, če ste izžrebani. Osebnosti podatke
uporabljamo izključno za namen izvedbe nagradne igre.

Poletje brez urnika

Ko se dnevi začnejo daljšati in zunaj postaja topleje, vsi šolniki, majhni in veliki, vemo, da se bliža najlepši čas leta – poletne počitnice. A preden se predamo uživanju in poletnemu lenarjenju, je treba še veliko postoriti. Ocenjevanja, govorni nastopi, seminarske naloge, nastopi, tekmovanja, treningi in tekme. Povsod je treba dati vse od sebe: čim boljše ocene, ker se pretvorijo v točke za vpis v srednjo šolo. Čim več tekmovanj in priznanj, ker koristijo pri vlogi za štipendijo. Tu so še bralne značke v množini – poleg slovenske je treba opraviti vsaj še angleško. Če pa gre, pa še nemško, eko in še kakšno. Pa niti ne iz ljubezni do branja in knjig, ampak ker ob koncu leta sledi priznanje. Vmes, ko je vsega največ, pa je še čas za NPZ (Nacionalno preverjanje znanja). Slednje naj bi služilo kot sporočilo staršem, učiteljem in otroku, koliko nekdo zna. V praksi pa se zdi, da je NPZ vedno manj povratna informacija o znanju in vedno bolj merjenje dosežkov, primerjanje med šolami, generacijami in zdaj tudi pomemben dejavnik pri vpisu v srednje šole.

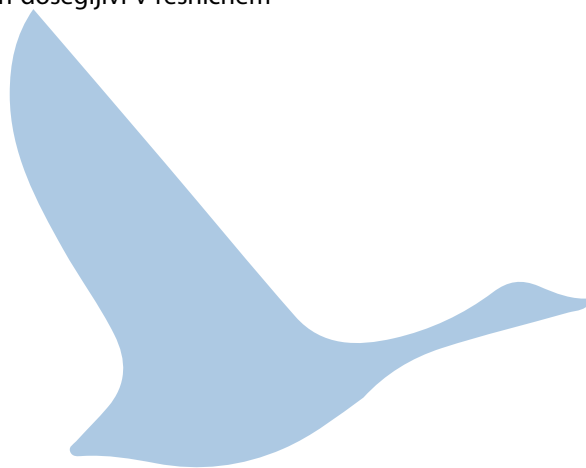
In v tej jasno strukturirani, storilnostno naravnani šoli, znanje izgublja svoj pomen. Pa ne le znanje, tudi temeljne vrednote. Ko temu dodamo še vsesplošno dostopnost umetne inteligence, socialna omrežja in velikokrat senzacionalistične medije, ugotovimo, da otroci odraščajo v presneto težkih časih. Imajo vse in še več, a so pogosto osamljeni, nesamozavestni, prestrašeni, negotovi in zmedeni. Takrat ob sebi potrebujejo odrasle, ki jih vidijo, slišijo in jim namenijo svoj čas. Potrebujejo občutek varnosti – ne pretiranega zaščitništva, ampak zavedanje, da smo ob njih. In če je med šolskim letom za to pogosto premalo časa, so počitnice priložnost, da to nadoknadimo. Ne tako, da otrokom zapolnimo vsak trenutek dneva, ampak da jim pustimo tudi dovolj prostora za raziskovanje, igro in dolgčas. Tako vedo, da jim zaupamo, ob tem pa ostajamo prisotni in dosegljivi v resničnem svetu.

Naj bodo počitnice priložnost, da bo otrokom dolgčas – takrat se v njihovih glavah porajajo nove ideje, takrat gredo na igrišče in se družijo, takrat se začnejo pogovarjati z nami, odraslimi, takrat počnejo stvari zato, ker jih zanimajo, in ne zato, ker so ovrednotene in nagrajene. Dokler imajo ves svoj čas načrtovan, organiziran in strukturiran, jim jemljemo priložnost, da so otroci samo otroci. Včasih je bilo to dovolj, danes pa jim velikokrat damo vedeti, da ni. Otroštvo se dogaja na igriščih, v pogovorih, med prijatelji, v družini in v vseh tistih drobnih trenutkih, ki jih ni mogoče načrtovati. Zato je pomembno, da jim omogočimo čim več pristnih izkušenj, odnosov in doživetij v resničnem svetu. Odgovornost nas, odraslih, je omejiti čas, ki ga bodo otroci med počitnicami preživeli za zasloni. Verjamem, da želimo vzgojiti misleče odrasle, ki kritično presojujejo dogajanje okoli sebe, ločijo resnico od neresnice in vedo, kaj je prav in kaj je narobe. Tega jih ne nauči noben medij, pa tudi nobena šola – to je naloga nas, staršev. Morda največ, kar lahko to poletje naredimo za svoje otroke, ni še ena dejavnost, tabor ali poletna šola, ampak preprosto to, da smo z njimi.

Poletje je priložnost za vse tisto, za kar med šolskim letom pogosto zmanjka časa. Za branje knjig, kolesarjenje z družino, odbojko s prijatelji, klepet ob večerji ali celo za pospravljanje omare. Za trenutke brez hitenja, primerjanja in nenehnega dokazovanja. Za to, da za nekaj časa odložimo skrbi in preprosto smo. Prav takšni trenutki nas napolnijo z energijo za nove izzive, ki nas čakajo jeseni.

Naj bodo vaši poletni dnevi mirni, sproščeni in polni lepih doživetij.

Maja Bubik Polovšak, univ. dipl. soc. ped.

Slovenija praznuje, praznujmo z njo!

Spoštovani občanke in občani,

konec junija razlogov za veselje in ponos res ne manjka! Ob izteku šolskega leta se nizajo podelitve, zaključki, nastopi, predstavitve in drugi dogodki, ob katerih učenci, dijaki, študenti, mladi ustvarjalci in športniki pa tudi odrasli in dejavni na drugih področjih žanjejo priznanja za opravljeno delo, za dosežene rezultate in uspehe. Med najuspešnejšimi in najbolj izpostavljenimi je vedno najti tudi naše občanke in občane, na kar smo seveda izjemno ponosni. Ponosni pa moramo biti tudi na našo domovino in našo državo. Ne glede na raznolika mnenja in nazore, ki nas (pre)večkrat delijo, si moramo priznati, da vendarle moramo biti zadovoljni in hvaležni. Živimo v majhni, a po mnogočem veliki deželi, v samostojni, suvereni, svobodni državi. Že 35 let. Dragi sodržavljanke in sodržavljani, lepo poletje in iskrene čestitke ob dnevu državnosti!

Janko Kopušar, župan Občine Šmartno ob Paki

Vinogradništvo je naša dediščina

Avtorica: **Mojca Ževart, direktorica občinske uprave**

V aprilu in maju se je v Šmartnem ob Paki zvrstilo več dogodkov, povezanih z vinogradništvom, ki je v naši občini še kako živo.

Kot je ob začetku državnega ocenjevanja vin zadnjega letnika dejal župan Občine Šmartno ob Paki **Janko Kopušar**, vinogradnikom lastna »ljubezen do zemlje, trte in vina ne rojeva le žlahtne kapljice, ampak je nadvse dragocena tudi zato, ker nam pomaga ohranjati slovensko kulturno krajino ter negovati našo kulturno dediščino«. Vlogo in pomen vinogradništva je prepoznal tudi Slovenski etnografski muzej, koordinator varstva slovenske nesnovne dediščine, ki na podlagi pobud pripravlja predloge za vpis v register nesnovne kulturne dediščine. To osrednjo nacionalno zbirko podatkov o enotah nesnovne dediščine in njihovih nosilcih vodi Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije,

ki je vanjo konec letošnjega aprila vpisalo tudi vinogradništvo. V obrazložitvi so med drugim zapisali, da je vinogradništvo nosilec lokalne in nacionalne identitete, saj je povezano s številnimi šegami in navadami ter bogato pesemsko, pregovorno in kulinarčno dediščino. Na nacionalni ravni pa ima vinogradništvo tudi reprezentativni pomen, saj vino nastopa kot kulturni simbol povezovanja ljudi. Tradicija vinogradništva na Slovenskem sega v železno dobo, razcvet pa je panoga doživela v rimskem obdobju in srednjem veku. V Šmartnem ob Paki v vinogradništvu vidimo tudi velik potencial za nadaljnji razvoj turistične in drugih storitvenih dejavnosti.

Priznanje za domači avtorici

Avtorica: **Mojca Ževart, direktorica občinske uprave**

Letošnje pomlad je Ministrstvo za obrambo Republike Slovenije učenkam in učencem osnovnih šol ter zavodov za vzgojo in izobraževanje otrok s posebnimi potrebami po vsej Sloveniji poklonilo knjigo Pravljična Slovenija, katere avtorica je Darja Arh Centrih, ilustrirala pa jo je Lea Svrzikapa.

To je nesporno veliko priznanje za obe ustvarjalki in razlog za ponos naše lokalne skupnosti, iz katere prihajata. Ob akciji, s katero želijo med mladimi krepiti pripadnost domovini, so na ministrstvu zapisali: »Knjiga Pravljična Slovenija otrokom in mladostnikom na prijazen ter privlačen način približuje raznolikost Slovenije, bogastvo njenih krajev, ljudi in zgodb. Obenem spodbuja vrednote poguma, solidarnosti, prijaznosti in medsebojne pomoči, ki so pomemben temelj povezane, varne in odporne družbe.«

Zaključena še dva sanacijska projekta

Avtorica: *Mojca Ževart, direktorica občinske uprave* Foto: *arhiv občine*

Občina Šmartno ob Paki je uspešno končala še dva projekta obnove po poplavih in plazovih. V Slatini so plaz pod Janžovnikom povzročili dolgotrajne in intenzivne padavine oktobra in novembra 2023 ter deloma neustrezno urejeno odvodnjavanje.

Poškodbe voziščne konstrukcije so se izrazile v posedkih, razpokah na asfaltni površini in lokalnih deformacijah zgornjega ustroja ceste, zadrževanje zalednih in meteornih voda pa je oslabilo nosilnost cestišča. Sanacija je obsegala ureditev in rekonstrukcijo ceste ter pripadajočega odvodnjavanja in dreniranja, kar je izboljšalo stabilnost vozišča, zmanjšalo možnost lokalnih posedkov in erozijskih pojavov ter zagotovilo boljšo varnost in trajnost cestne infrastrukture na tem območju. Vrednost obnovitvenih del, ki jih je opravilo podjetje VOC, je 284.530,16 evra.

Več kot 150 tisoč evrov pa je stala sanacija **plazu in ceste Poprask**. Projekt je obsegal stabilizacijo javne poti z izvedbo armiranobetonske (AB) pilotne stene v dolžini 36 metrov. Nad pilote je umeščena AB greda, široka en meter in visoka 110 centimetrov. Na višje ležečem delu ceste je bila opravljena še dodatna sanacija s kamnito peto, dolgo približno 28 metrov, ki je prilagojena sestavi temeljnih tal. Izvajalec del, podjetje RGP, je poskrbel tudi za odvodnjavanje območja ter novo voziščno konstrukcijo.

NAPOVEDNIK DOGODKOV

za vse generacije
(min. starost 5 let)

TEČAJI PLEZANJA

- pon., 29. 6., do pet., 3. 7. 2026, 18.00-19.30,
- pon., 6. 7., do čet., 9. 7. 2026, 10.00-12.00,
- tor., 14. 7., do pet., 17. 7. 2026, 10.00-12.00,
- pon., 17. 8., do pet., 21. 8. 2026, 10.00-11.30.

CENA TEČAJA: 38€
ŠTEVILO MEST JE OMEJENO!

PRIJAVE in dodatne informacije:
pisarna@mcsop.si
064 167 940

NOČ NA VASI V PAŠKI VASI

SOBOTA, 11. JULIJ 2026

OD 19.30 DALJE

**GASILSKA VESELICA S
SKUPINO ČUKI**

Ob kmetijskih opravilih ne pozabimo na živali

Avtorica: Mojca Ževart, direktorica občinske uprave

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Republike Slovenije opozarja na pomen skrbnega izvajanja košnje ter spodbuja uporabo preverjenih praks za učinkovito zaščito živali na kmetijskih zemljiščih. Med najbolj ranljivimi skupinami živali je srnjad, katere mladiči v prvih dneh po rojstvu večino časa preležijo skriti v visoki travi.

Ob nevarnosti se ne zatečejo v beg, temveč se nagonsko pritisnejo k tlom in nepremično čakajo, da nevarnost mine. To sicer povečuje njihove možnosti za preživetje pred plenilci, a se izkaže za usodno pri sodobni mehanizirani košnji. Tudi številne travniške ptice, kot so priba, poljski škrlanec in kosec, gnezdiijo neposredno na tleh, njihova jajca in mladiči pa v času košnje pogosto podležejo strojem.

Zakon o divjadi in lovstvu v 32. členu določa več obveznosti, ki jih je potrebno imeti v mislih med kmetijskimi opravili. Zakon med drugim predpisuje obvezno uporabo preventivnih sredstev pri delu s stroji, ki ogrožajo divjad, in varno uporabo fitofarmaceutskih sredstev. Med 1. marcem in 1. avgustom je prepovedano uničevanje mejic, grmovja in drugih naravnih struktur, ki predstavljajo pomembna zatočišča za živali, ohranjanje biotske pestrosti pa je dolžnost uporabnikov zemljišč. Ena osnovnejših, a hkrati zelo učinkovita metoda zaščite živali je pravilna smer košnje. Namesto košnje od robov proti sredini

travnika, kjer živali ostanejo ujete, naj se košnja začne na sredini travnika in nadaljuje proti robovom. Tak način košnje omogoča pravočasen umik živali iz travnikov. Na večjih površinah je priporočljivo, da se najprej pokosita dva vzdolžna pasova ob robu, nato pa košnja poteka od znotraj navzven. Ob cestah naj bo košnja usmerjena stran od cestišča, da ne bi živali bežale proti prometu. Tudi uporaba verig na traktorjih za ustvarjanje hrupa se je izkazala kot učinkovit način za odganjanje živali iz travinja pred košnjo.

Ker vemo, kako pomembne so za uspešno pridelavo hrane čebele, je prav, da jih po svojih močeh pomagamo ohraniti. Čebelarji za poletne mesece priporočajo, da vrtov in travnikov ne kosimo preveč, prazne površine posejemo s semeni ajde in sončnic, ki so poznopoletna paša za čebele, ne uporabljamo strupenih škropiv, ne trgamo cvetlic in negujemo cvetoče površine ter poskrbimo tudi za svežo vodo za čebele.

RAZPISI

Razpis za sodelovanje v akciji »Porihtajmo si Šmartno«

Občina Šmartno ob Paki bo tudi letošnje poletje izvedla akcijo »Porihtajmo si Šmartno«, v okviru katere razpisuje počitniško delo za dijake in študente na področju urejanja in čiščenja občinskih javnih površin in objektov.

Akcija bo letos potekala v dveh delih, počitniško delo pa bo lahko opravljalo šest dijakov in študentov. Prva tričlanska skupina bo delo opravljala **od 13. do 17. julija**, druga tričlanska skupina pa **od 17. do 21. avgusta**.

Sodelujoči bodo opravili 5 delovnih dni po 8 ur. Vsak izbrani udeleženec bo moral pred pričetkom dela v občinsko upravo dostaviti veljavno napotnico za študentsko delo in se udeležiti usposabljanja iz varnosti in zdravja pri delu, ki bo organizirano v prostorih Občine Šmartno ob Paki.

Počitniško delo bo plačano 9,53 evra bruto na opravljeno delovno uro. Udeleženci bodo vsak dan dobili tudi malico.

PRIJAVA:

Za delo se lahko prijavi vsi dijaki in študentje, ki bodo do začetka opravljanja dela dopolnili najmanj 15 let in so občani Občine Šmartno ob Paki. Prijavijo se preko **spletnega obrazca**, ki

je objavljen na spletni strani občine in na Facebook strani Občina Šmartno/Paki.

Rok za oddajo prijavnice je 3. 7. 2026. Prijavnice, ki bodo prispele po roku za oddajo, ne bodo upoštevane.

Informacijo o tem, ali so izbrani za delo, bodo prijavljeni kandidati dobili po e-pošti na naslov, ki ga bodo navedli v prijavnici. Pri izbiri kandidatov bo upoštevan vrstni red prispetja prijavnice kandidatov, ki izpolnjujejo vse pogoje za sodelovanje v akciji (stalno bivališče, starost), prednost pri izbiri pa bodo imeli kandidati, ki v preteklem letu niso opravljali počitniškega dela.

Občina Šmartno ob Paki želi z akcijo »Porihtajmo si Šmartno!« pri mladih okrepiti medsebojno in medgeneracijsko povezanost ter povezanost z domačim krajem. Počitniško delo je priložnost za pridobivanje novih izkušenj in sklepanje novih prijateljstev, eden od glavnih namenov akcije pa je tudi osveščanje o pomenu urejenega bivalnega okolja.

Če si mlad/a in ti ni vseeno, se prijavi. Dajmo »skup' porihtat« Šmartno!

Zdravje v občini

Avtorica: Mojca Ževart, direktorica občinske uprave

Nacionalni inštitut za javno zdravje je aprila pripravil posodobljene podatke o zdravju prebivalcev slovenskih občin. Podatke za vse slovenske občine, dodatne grafične prikaze in definicije kazalnikov najdete na spletni strani <http://obcine.nijz.si>. Podatkovna platforma že enajsto leto zapored omogoča boljšo dostopnost zdravstvenih podatkov na lokalni ravni ter podpira prizadevanja za krepitev zdravja, preprečevanje bolezni in zmanjševanje neenakosti v zdravju.

Prikaz Zdravje v občini 2026 je namenjen pregledu ključnih kazalnikov zdravja v občini v primerjavi s slovenskim in regionalnim povprečjem. Okolje, v katerem ljudje bivamo in delamo, pomembno vpliva na naše zdravje. Ob pregledu podatkov za našo občino se nekaterih kazalnikov lahko razveselimo, nekateri pa nas nagovarjajo k dodatnim aktivnostim na področju promocije zdravja in zdravega načina življenja. Spodbudno je, da je telesna pripravljenost naših otrok boljša od slovenskega povprečja, pa tudi to, da se naši občanke in občani bolje odzivajo na vabila v okviru nacionalnih preventivnih programov. Odzivnost v Program Svit (presejanje za raka debelega črevesa in danke) je v Šmartnem ob Paki dosegla 75,5 %, v Sloveniji pa 64,9, presejanost v Programu Zora (presejanje za raka materničnega vratu) pa je pri nas 75,9 % in v Sloveniji 72,5. Manjša od državnega povprečja je bila na območju naše občine stopnja bolnišničnih obravnav zaradi poškodb v transportnih nezgodah (0,8 na 1000 prebivalcev Šmartnega ob Paki in 1,0 v Sloveniji), prav tako je bil nižji od slovenskega povprečja delež uporabnikov pomoči na domu. Delež prometnih nezgod z alkoholiziranimi povzročitelji je blizu slovenskega povprečja, višji od slovenskega povprečja pa je delež oseb, ki prejemajo zdravila zaradi povišanega krvnega tlaka in zdravila za sladkorno bolezen. Bolniška odsotnost delovno aktivnih prebivalcev občine je trajala povprečno 30,1 koledarskih dni na leto, v Sloveniji pa 20,5. Več podatkov o zdravju lahko najdete na spletni strani <https://podatki.nijz.si>.

Škodljivo izpostavljanje UV sevanju

Ob začetku poletja pa Nacionalni inštitut za javno zdravje posebej opozarja predvsem na škodljive učinke prekomernega izpostavljanja ultravijoličnemu (UV) sevanju ter na pomen preventivnega ravnanja za zaščito zdravja. Število novih primerov kožnega raka v zadnjih desetletjih v svetu in tudi v Sloveniji namreč narašča. V obdobju od leta 2018 do leta

2022 je nemelanomski kožni rak na prvem mestu po pogostosti med vsemi raki, strmo pa narašča tudi število novih primerov kožnega melanoma (najagresivnejše oblike kožnega raka). V Sloveniji zabeležimo povprečno 681 novih primerov letno. Glavni dejavnik tveganja za pojav vseh vrst kožnega raka je prekomerna izpostavljenost UV sevanju, ne glede na to, ali gre za sončno sevanje ali za umetne vire (npr. solarij). UV sevanje povzroča prezgodnje staranje kože, takoj ali z zamikom pa lahko škodljivo učinkuje tudi na oči in imunski sistem. Strokovnjaki poudarjajo, da zagorela polt ni pokazatelj dobrega zdravja in počutja, ampak je odgovor kože na poškodbo. Dejavniki tveganja za nastanek kožnega raka, zlasti kožnega melanoma, so povezani tudi z nekaterimi genetskimi značilnostmi, a tveganje lahko bistveno zmanjšamo z odgovornim, samozaščitnim vedenjem.

Temeljna splošna priporočila za zaščito pred škodljivim UV sevanjem so:

- spremljajmo dnevne napovedi UV indeksa, ki jih objavlja Agencija Republike Slovenije za okolje, in ravnajmo skladno s stopnjo sevanja;
- omejimo izpostavljanje soncu;
- umaknimo se v senco pod drevesom, senčilom ali v notranjost stavb;
- ustvarimo si lastno senco z gosto tkanimi, ohlapnimi oblačili in širokokrajnimi pokrivali;
- zaščitimo oči s sončnimi očali ustrezne kakovosti in oblike;
- kot dodatno zaščito uporabimo kremo za zaščito pred soncem;
- ne sončimo se namerno; odpovejmo se uporabi solarija;
- redno nadomeščajmo tekočino (najbolje s pitjem vode).

Slika: Priporočena zaščita glede na stopnjo UV sevanja, izraženega z UV indeksom

Vir: NIJZ

Ko roke ustvarjajo in srce poje

Sprašuje: *Kristina Suhadolnik* Foto: *Maja Fužir Kovačič, Barbara Trap in osebni arhiv*

Bernarda Kovačič je kiparka. Živi, ustvarja in prepeva med vinogradi v Malem Vrhu. Na široko mi odpre vrata svojega ateljeja, v katerem se bohotijo čudoviti izdelki. Nekateri izmed njih bodo kmalu našli nov dom, od nekaterih pa se nikoli ne bo ločila, saj so ji tako ljubi. Spoštljivo zrem v Bernardine umetnine, zdaj v bikce, posodice, pa v skulpturi Pogled v veselje in Razpadajoče drevo, za kateri je bila dvakrat odlikovana z Zlato plaketo Zveza likovnih društev Slovenije. Pogovor steče nemudoma, Bernarda rada govori in tudi veliko pove. Iz njenih besed je čutiti ljubezen do umetnosti, ki jo navdihuje, marljivost, ki jo žene, da izkoristi vsak trenutek za ustvarjalnost, pripadnost njenim najdražjim in spoštovanje do korenin in življenja samega, ki ga neguje s petjem ljudskih pesmi. Bernarda je vsestranska in, v to sem prepričana, v navdih vsakomur, ki jo spozna.

Ste kiparka, umetnica, pevka, mama, žena in babica. Katera beseda najbolje opiše vaše bistvo?

Veliko mi pomeni ustvarjanje. Pesem me bogati in brez pesmi bi težko delovala v življenju. Predvsem pa mi je družina na prvem mestu. Tako je bilo od nekdaj, zato sem tudi znala usklajevati, da sem se posvetila otrokom, vzela sem si tudi čas za vnuka in vnukinjo. Je pa seveda potrebno delati, da preživiš, predvsem je pomembno pametno razporediti čas, ko delaš zase. Ni enostavno, je pa prednosti v tem, da si lahko sam razporejaš čas. Delaš ko želiš, pri tem pa moraš imeti veliko discipline.

S čim vse ste se ukvarjali v življenju?

V življenju sem počela različne stvari. Rodila sem se kot najmlajša izmed desetih otrok. Imela sem kup različnih talentov, ki so jih prepoznali že učitelji v šoli, vendar nisem imela druge izbire, kot da sem se kmalu zaposlila, potem pa sem ob delu iskala znanje. V službi sem bila nesrečna, saj sem vedela, da zmorem več, potem sem se poročila, dobila prvega otroka, življenje je teklo naprej, vendar mi je skozi nekaj manjkalo. Pojem že od nekdaj, od malih nog, pri nas doma se je vedno veliko delalo in ob delu pelo. Petje mi je zato poslano že iz otroštva. Pesem mi res veliko pomeni, pela sem že pri zboru v šoli. V ustvarjanje pa me je potisnilo življenje samo. V meni je vedno bil ustvarjalni nabo, v vsakem drevesu ali korenini sem videla nekaj, kar bi lahko naredila. Tako me je pot ponesla na to, da sem začela ukvarjati z glino. Včlanila sem se k **Igorju Bahorju**, to so bili moji

prvi začetki, potem sem se vključila v Društvo šaleških likovnikov, kjer sem se začela izobraževati pri akademskih umetnikih, preko javnega sklada sem hodila na različne tečaje v Ljubljani. Kar se kiparstva tiče, moram izpostaviti **Naco Rojnik**, v Velenju je imela tečaje. Tudi, ko sem se leta 2002, pri 42 letih, dokončno odločila za umetniško pot, sem še vedno hodila na različna izobraževanja. Nato sem se udeleževala sejmov, začela imeti razstave. Spoznala sem različne ljudi, moje delo je bilo del dveh večjih skupnih razstav, na Verovškovi ulici v Ljubljani na Zavarovalnici Triglav in v Pastoralnem centru v Črnomlju. Preko Šaleških likovnikov pa sem skozi razstavljala. Prvo samostojno razstavo pa sem imela v kulturnem domu v Šmartnem ob Paki leta 2003.

Torej že kar na začetku vaše poti?

Zame je bil to šok, nisem bila zares pripravljena. Imela sem veliko narisane svile, risala sem na majice, nekaj sem imela že posodic. Takrat še nisem imela narejenih certifikatov, zdaj jih imam 9, tudi nobenega priznanja za kiparstvo, zdaj jih imam kar nekaj. Razstava v kulturnem domu je bila začetek, videlo se je, kaj želim ustvariti. Potem sem morala to znanje nadgrajevati. Tako sem dobila prvi certifikat, pozitivno mnenje obrtne zbornice, da lahko legalno prodajam izdelke kot domačo umetnostno obrt.

Večji del Bernardinega opusa predstavljajo skulpture bikov. Vsak bik ima drugačen izraz, pogled, držo in osebnost, vsak pripoveduje svojo zgodbo.

Katera je vaša najljubša tehnika ustvarjanja?

Ta posodica (pokaže na svoj izdelek) je recimo goli oz. luščeni raku. Gre za posebno tehniko, ki je zanimiva zato, ker je vsak izdelek drugačen, nikoli ne veš, kaj bo nastalo, ko ga vzameš iz ognja. (Tehnika raku je postopek žganja gline, razvit v 16. stoletju na Japonskem. Njena posebnost je, da na končnem izdelku ni glazure, okrasitev nastane s pomočjo dima, ki se skozi razpoke v zaščitnem sloju zasuši neposredno na glino, op. a.). Skulpture

imajo isto strukturo in drug učinek. Nekaj osnov tehnike sem pridobila, potem pa sem začela improvizirati, delati poskuse. Moji najbolj prepoznavni izdelki so bikci. Ljudi so pritegnili, motiv jim je bil res všeč, hkrati pa tudi meni, saj predstavlja uspeh in moč.

Je pa raku zahtevnejša oblika od denimo lončarstva?

Na svoji spletni strani <https://bernardakovacic.si/> imam opisan tudi postopek dela, recimo kako sem delala zmajčka za Vurberški festival. Prvo žganje je, ko izdelek naredim, drugo žganje, ko delam z glazurami in še enkrat žgem, potem ko temperatura doseže čez 1000 stopinj odprem peč, oblečena v gasilsko obleko in zaščitne rokavice ter z masko za varjenje na obrazu. Nato s kleščami iz ognja vzamem izdelek iz peči, ga položim v žagovino, da zagori, potem pa zasujem in pustim kakšno uro, odvisno, kaj izdelujem. Navadno komaj čakam, kakšne barve bodo nastale in to je tisto, kar me vleče pri tej tehniki.

Koliko je v bikcu ali zmajčku vašega časa?

Nikoli nisem gledala na uro, odvisno kakšen dan imam, prehitevati pa ne smem. Jaz nimam kalupa, vse delam z rokami. Samo modelirka, moja roka in moja duša. V prvem delu zastavim podlago, recimo ko delam bikca. Ta del naredim, nato se mora sušiti. Če bom prehitevala, ko bom hotela narediti spodnji del, trebušček, bo šlo vse narazen in gre veliko dela v nič. Delam po občutku ter iz izkušenj, največ se naučim na napakah. Glina te nauči potrpežljivosti. Ne moreš prehitevati. Z leti se sicer naučiš določenih stvari, kako proces pospešiti, ampak se mora glina posušiti. Če je mokra ali premalo suha, bo prvo žganje počilo in izdelka ne bo. Drugo žganje je podobno. Če z glazuro prehitevaš, bo začela vreti in spet ne bo v redu. Izdelek rabi svoj čas, tako kot vsaka stvar v življenju.

Danes ljudje marsikdaj mislimo, da vse pride zlahka. Tudi v umetnosti.

Izgleda, da mi je bilo to delo poslano. Ljudje vidijo, da so moji izdelki drugačni. Niso podobni tistim, ki jih naročiš na Temuju. Srečna sem, da imam svoje izdelke, da mi uspevajo, da sem zmeraj boljša.

Se celoten proces izdelave odvija pri vas doma?

Ja, imam peč, ki mi jo je zvaril mož. Narisala sem mu, kako naj izgleda.

Zelo ste delavni.

Nikoli mi ni bilo hudo delati. Začetki so bili težki, marsikdo si predstavlja, da umetniki ne delamo kaj dosti. Ko sem zaključila z redno službo, delala sem v Gorenju in na Polzeli, sem šla na svoje. Z delom sem začela pozimi v stari delavnici, bila je preprosta, z majhno plinsko pečjo. Poleg tega sem delala tudi kot zunanja sodelavka z varovanci v varstveno delovnem centru. To je posebna izkušnja, za katero sem zelo hvaležna. Na željo nadrejenega sem ustanovila folklorno skupino, z varovanci smo nastopali po celi Sloveniji, uredila sem jim tudi narodne noše, da smo bili res profesionalni. S skupino sem delala 5 let, bila sem tudi spremljevalka, ko smo šli na morje. Marsikaj sem delala v življenju, izvajala sem številne delavnice za otroke.

Omenili ste, da ste veliko hodili po sejnih.

Ja, ker sem živela od svojega ustvarjanja, sem se udeleževala veliko sejmov v Sloveniji, pa tudi v Avstriji in na Hrvaškem. To je borba, res moraš biti priden, iznajdljiv in se vedno znova izobraževati, predvsem pa ne obstati. Pa kljub temu vidiš, da še vedno malo znaš, nikoli ni konca! Tudi zdaj se bom še udeležila kakšnega izobraževanja.

Kaj vas osrečuje?

Rada pojem, ustvarjam. Želim si še zdravja, da bi še čim več lahko naredila, ustregla ljudem. Najbolj sem srečna, ko vidim, da je stranka zadovoljna. Denar pride in gre, čeprav ga vsi rabimo, ampak ko nekaj ustvariš in prepoznaš izraz sreče in zadovoljstva na obrazu stranke, je to tisto, kar mi pomeni največ. Včasih mi kakšna stranka reče »*vaš bikec mi je pa srečo prinesel*«. Da dobivam takšne povratne informacije pomeni, da delam nekaj prav. Delam s čisto dušo in lepimi nameni, kar je najbolj pomembno.

Kako je prišlo do dolgoletnega sodelovanja na Vurberškem festivalu?

Ko sem prodajala svoje izdelke na art sejmu, me je ogovoril zdaj že pokojni direktor Vurberškega festivala **Janez Toplak**. Tako se je začelo najino sodelovanje in dolgoletno prijateljstvo. V zvezi s tem projektom sem doživela veliko lepih stvari, predvsem zato, ker imam rada res narodnozabavno glasbo. Začela sem leta 2011, izdelovala sem skulpture zmajev za najboljše ansamble festivala Vurberk, do konca delovanja festivala, trenutno je slednji v mirovanju. To je bil zares prijeten projekt, za katerega sem zelo hvaležna. Lani pa me je k sodelovanju povabil **Robert Goličnik**, izdelujem skulpture za tekmovanji Šaleška harmonika in Zlata harmonika Ljubečane.

Od leta 2025 ponosno izdeluje nagrade za zmagovalce Šaleške harmonike in Zlate harmonike Ljubečane.

Dolga leta sodelujete tudi z vinogradniki.

Lahko rečem, da izdelujem darila za vinsko kraljico odkar ustvarjam. Oblikovala sem tudi priznanje za kletarja leta, ki ga dobi vsak, ki ta naziv prejme.

Kateri izdelek vam je posebej ljub?

Moji bikci so stalnica, z njimi sem uspela. Ko ti uspe prodati skulpturo, je to nekaj posebnega. Sem pa seveda hvaležna za

vsako malenkost, ki jo kdo kupi. Srečna sem tudi, ko ljudje kupijo moje podkvice, katerim dodam globoke misli. To si lahko vsak kupi, kakšno rožico, da jo podari mami, prijateljici, ženi. Rada dodam izdelku lepe misli, še posebej so mi ljube tiste od **Toneta Pavčka**, slednji nam je zapustil lepo zapuščino. Rada pišem njegove misli in se mu vedno zahvalim, saj sem tudi z njegovo pomočjo zaslužila, da sem lahko imela tisto, kar sem potrebovala za življenje.

Vokalna skupina ljudskih pevcev Prijatelji je posebljenje Bernardine ljubezni do petja, družine in prijateljev.

Pravite, da vam je blizu glasba.

Začela sem kot pevka pri ansamblu, a sem se temu sčasoma odpovedala, družina mi je bila na prvem mestu. V osnovni šoli sem bila pri zboru, doma pa smo peli že od nekdaj. Tudi moj mož poje, skupaj sva bila pri folklorni skupini, kjer smo peli ljudske pesmi. Ko se je generacija počasi menjala in smo zapuščali folkloro, smo si še vedno želeli peti, zato smo ustanovili skupino Prijatelji, ki nas združuje že 33 let. Leta 1993 smo imeli prvi nastop za Martinovo v Šmartnem. Najprej so nas ljudje hecali, da smo upokojeni folkloristi, nato smo se poimenovali Prijatelji, saj smo bili člani prijatelji že prej.

Svojo ljubezen do glasbe nesebično prenaša na naslednje rodove, zato doma in na odru rada zapoje z vnukom in vnukinjo.

Ste si mislili, da boste Prijatelji tako dolgo obstali?

Ne, želeli smo peti, da ohranjamo pesmi. Potem so začela prihajati vabila, hodili smo na srečanja ljudskih pevcev, na seminarje preko javnega sklada, nato smo leta 2017 dobili še zlato priznanje za doseganje državne ravni. Posneli smo nekaj posnetkov na Inštitutu za narodopisje. Imamo res veliko pesmi, radi ohranjamo to dediščino. Pesmi smo zapisali, nekaj po spominih iz otroštva, nekaj pa pri obiskih starejših, ki smo jih poslušali, posneli melodijo, potem pa prilagodili našim glasovom.

Kako izgledajo srečanja Prijateljev?

Srečujemo se po potrebi, ponavadi vsaka dva tedna, če imamo nastop, pa tudi pogosteje. Imajo nas za vokalno skupino a vedno znova poudarjamo, da smo ljudski pevci. Pojem še pri cerkvenem zboru ter v Celju, pri Cetisu. Zato, da se učim, ristem; pri obeh zborih gre za čisto drug način petja, pojem alt in tenor. Sicer pa imamo Prijatelji vaje enkrat pri eni drugič pri drugi hiši. Ko so bili naši otroci manjši, so nas spremljali na vajah, običajno so se igrali v sobi. Mi smo peli, nekoč pa ravno malicamo in slišimo, da otroci v sosedni sobi pojejo isto pesem, kot smo jo pred tem peli mi. To je to, sem si mislila, to je ta dediščina, ki prehaja iz roda v rod. Še zdaj slišim svojega očeta, kako je pel, pa sestro in brata, ko smo peli skupaj. To so nepozabni spomini, izročilo gre iz roda v rod in nekaj pomeni. Srečna sem, ko vidim svoja otroka in vnuka, kako so predani glasbi. Če poješ, ni časa za slabe misli. Nekateri se čudijo, kako to zmorem. Dokler imam dve roki in zdravo pamet, bom že preživela! Če si delaven, se ti ni treba bati. Nikoli nisem bila od nikogar odvisna, bila sem navajena dela že od malih nog, bili smo doma na hriboviti kmetiji. Marsičesa nismo imeli, a sem hvaležna, da sem tako živela. Takšno je bilo včasih kmečko življenje. Kar koli smo delali, smo peli. Moja mama je pletla čudovite stvari iz volne, moj oče pa je bil tudi zelo spreten, vse je znal narediti sam. Mislim, da imam po njemu ta talent za ustvarjanje.

Vsestranski ste.

Če se opišem tako, da ne bi izgledalo, kot da se hvalim, mogoče res lahko rečem, da sem vsestranska umetnica. Če je glasba umetnost, če je ustvarjanje umetnost, potem bi lahko tako rekla.

Od leta 2011 so Bernardini zmaji razveseljevali najboljše ansamble festivala Vurberk (zgoraj), za šmarške vinogradnike pa pripravila darila za kletarja leta in slavnostne goste ob podelitvi priznanj društva vinogradnikov (spodaj).

Sanje o življenju na kmetiji so postale resničnost

Avtorica: *Hana Bizjak* Foto: *Kmetija Gaberšek – osebni arhiv*

»Od majhnega sem sanjal, da bom kmet, in dobro sem se oženil na kmetijo,« z nasmehom pove Evgen Ledinek, lastnik kmetije Gaberšek v Rečici ob Paki. Čeprav sam ni odraščal na kmetiji, ga je življenje na podeželju vedno privlačilo. Obkrožen je bil s kmetijami in živalmi, zato si je že kot otrok želel, da bi nekoč tudi sam živel in delal na kmetiji. Danes so te sanje postale resničnost. Kmetija mu pomeni vse, saj ni le njegov dom, ampak tudi način življenja. Na Kmetiji Gaberšek danes živijo in delajo tri generacije družine, ki s predanostjo nadaljujejo dolgoletno kmetijsko tradicijo.

Čeprav se kmetija danes nahaja v Rečici ob Paki, prvotno ni stala na tej lokaciji. Družina jo je morala leta 1973 zaradi širitve kamnoloma preseliti. Na mestu, kjer danes stoji kmetija, je bil takrat le travnik. Začetki so bili skromni. Starši Evgenove tašče so na novi lokaciji začeli z enim konjem, šestimi kravami in dvema bikoma. Z leti so zgradili hlev in postopoma širili dejavnost.

Od hmelja in prašičev do mlečne proizvodnje

Kmetija je bila nekoč precej raznolika. Poleg prireje mleka so se ukvarjali tudi s pridelavo hmelja in rejo prašičev. V najboljših časih so redili približno sto pitanih prašičev. S hmeljarstvom so se ukvarjali do leta 1989, nato pa so se začeli vse bolj usmerjati v mlečno proizvodnjo. Tako kot danes, ko na kmetiji prirejajo izključno mleko ter vzrejajo telice, mleko pa oddajajo v mlekarno Arja vas.

Rast kmetije in sodobna mehanizacija

Pomembno prelomnico predstavlja leto 2016, ko sta kmetijo prevzela Evgen in njegova žena. Takrat je kmetija obsegala nekaj več kot šest hektarjev lastnih zemljišč, skupaj z najetimi pa približno štirinajst hektarjev. V naslednjih letih se je kmetija precej povečala. Čeprav so zaradi gradnje hitre ceste izgubili del zemljišč, so jih nadomestili z nakupom drugih površin. Danes imajo približno dvanajst hektarjev lastne zemlje in še trinajst hektarjev najetih površin, skupaj obdelujejo tako skoraj trideset hektarjev.

Ob prevzemu kmetije leta 2016 je bilo na njej 17 krav in 30 telic, danes pa redijo 30 krav molznic in 27 telic, pri čemer hlev omogoča rejo do 33 krav. Danes se na kmetiji ukvarjajo izključno s prirejo mleka in vzrejo telic. Mleko oddajajo v mlekarno Arja vas, letno pa ga pridelajo približno 200.000 litrov. K razvoju kmetije je pomembno prispevala tudi pridobitev sredstev na razpisu za mladega prevzemnika, s katerimi so kupili nov traktor in drugo mehanizacijo. Večino kmetijskih del tako opravijo z lastnimi stroji.

Prihodnost kmetije

Veliko ljubezen do živali je podedovala tudi Evgenova hči **Klara**, ki je trenutno edina predstavnikinja najmlajše generacije, ki kaže izrazito zanimanje za nadaljevanje kmetijske dejavnosti. Kot pripoveduje njen oče, je že od malih nog večino prostega časa preživela v hlevu. Pri sedmih letih je že molzla krave, še danes pa veliko časa nameni skrbi za živali. Prav Klara poskrbi tudi za posebno tradicijo na kmetiji, vsaka žival ima svoje ime.

Da je Klara s kmetijo tesno povezana, potrjuje tudi anekdota, ki se je družina še danes rada spominja. Ko je bila v Ljubljani, je ob treh zjutraj poklicala domov in doma vse zbudila, ker je na kameri opazila, da je krava telila. Takšni trenutki najboljše pokažejo, kako močno je vpeta v življenje na kmetiji in kako ji je mar za živali. Njena predanost kmetijstvu pa se odraža tudi v izbiri študija, saj zaključuje študij živilinoreje.

Ljubezen do živali kljub izzivom

Na kmetiji prevladuje sivo-rjava pasma krav, za katere družina skrbi z veliko pozornostjo in predanostjo. Čeprav je poklic kmeta lep, ni vedno enostaven. »Danes se pozna kriza in včasih komaj pokrijemo stroške,« priznava Evgen. Kljub temu družina ostaja zvesta svojemu delu. Pri tem jih žene predvsem ljubezen do živali in veselje, ki ga prinaša življenje na kmetiji. Prav ta predanost, vztrajnost in medgeneracijsko sodelovanje so razlog, da Kmetija Gaberšek ostaja uspešna zgodba ter pomemben del kmetijske tradicije v občini Šmartno ob Paki.

Legendarni Kebab Medi je nazaj

Avtorica: **Hana Bizjak** Foto: **Hana Bizjak**

Po nekaj letih premora je šmarški priljubljeni gostinec Medi ponovno zagnal svoj majhen kotichek in z odlično hrano znova navdušuje Šmartno ob Paki. Odziv domačinov in obiskovalcev iz sosednjih krajev je izjemen, lastnik pa se ob tem iskreno zahvaljuje za potrpežljivost vsem, ki v vrsti čakajo na njegove specialitete.

»Kdaj boš spet odprl? Bo kebab sploh še kdaj?« To sta vprašanji, ki jih je lastnik **Medi** v zadnjih letih slišal praktično vsak dan. Po zaprtju v času epidemije covid-19 in kasnejših izzivih z iskanjem zanesljive delovne sile je bil primoran vrata začasno zapreti. Ostala je le ponudba sladoleda, želja po vrnitvi priljubljene hitre hrane pa je ostala močna tako pri njem kot pri njegovih zvestih strankah.

Letos se je zgodil težko pričakovani prelom. Občasno mu pomaga sin, saj je, kot sam pravi, nemogoče biti hkrati na dveh lokacijah. Tako so se vrata ponovno odprla, uspeh pa je bil takojšen.

Na meniju klasike, odziv pa izjemen

Ponudba ostaja bogata in preizkušena. Stranke lahko izbirajo med sočnimi juškami, kebabi, hamburgerji in hot dogi. Največji magnet pa poleg samega mesa ostajajo njihove legendarne omake. Omake so pripravljene po njegovem starem, skrivnem receptu, med njimi pa še posebej izstopa bela omaka, ki jo obožujejo skoraj vsi zvesti obiskovalci. Odziv ob ponovnem odprtju je presegel vsa pričakovanja, nam pove Medi. Zaradi velikega obiska in veliko naročil pa se čakalna doba podaljša.

Glas o dobri hrani se širi izven občinskih meja

Da gre za resnično kakovostno ponudbo, dokazujejo tudi obiskovalci, ki ne prihajajo le iz domačega okolja. Medi s ponosom in veseljem opaža, da k njemu na odlično malico ali večerjo vedno pogosteje zahajajo tudi gostje iz Šoštanja, Polzele in drugih sosednjih krajev. To ga izjemno veseli, saj tako vidi, da ljudje njegovo delo cenijo in so navdušeni nad hrano, ki jo pripravlja.

Kebab Medi je ponovno odprt v centru Šmartnega **od ponedeljka do petka od 11.00 do 21.30**. V soboto od 13.00 do 21.30 ure in v ob nedeljah od 17.30 do 21. ure. Zaenkrat je možno plačilo le z gotovino.

Lastnik Medi se vsem še enkrat iskreno zahvaljuje za tako tople sprejem in izjemen odziv!

PESTRO IN DRUŽABNO

Izlet članov DU Šmartno ob Paki v Rogatec

Avtorica: **Metka Šprahman** Foto: **Franc Lesnjak**

V prijetnem jutru smo se člani Društva upokojencev Šmartno ob Paki odpravili na izlet v Rogatec. Izleta se je udeležilo 38 članov, ki smo se na pot podali z vlakom. Že med vožnjo ni manjkalo dobre volje, klepeta in pričakovanja zanimivega dne.

Po prihodu v Rogatec smo si najprej ogledali cerkev sv. Jerneja, kjer smo spoznali njeno bogato zgodovino in občudovali njeno arhitekturno lepoto. Po ogledu nas je čakalo prijetno presenečenje. Sošolka našega člana **Marjana Kneza** nas je pogostila z bogato malico, za kar smo ji iskreno hvaležni. Ob dobrotah in prijetnem druženju smo si nabrali novih moči za nadaljevanje izleta. Na tej točki sta se nam pridružila župan **Janko Kopusar** ter naš župnik gospod **Ivan Napret**. Pot nas je nato vodila do dvorca Strmol, kjer smo si pod strokovnim vodstvom ogledali eno najlepše ohranjenih graščin pri nas. Zanimive zgodbe iz preteklosti so nas popeljale v življenje nekdanjih prebivalcev dvorca. Pred ogledom oziroma po njem pa si je marsikdo privoščil še zelo zaželeno kavico, ki je ob prijetnem vzdušju še posebej teknila.

Sledil je obisk Muzeja na prostem Rogatec, kjer smo si ogledali prikaz življenja in dela naših prednikov. Spoznali smo številne stare obrti, običaje in način življenja, ki ga danes lahko občudujemo predvsem skozi muzejske predstavitve. Po ogledu smo si privoščili okusno kosilo ter nadaljevali prijetno druženje. Pred odhodom proti domu pa smo si dan polepšali še s sladoledom. V njem smo

uživali kot mali otroci, saj je sladek zaključek izleta poskrbel za nasmeh na obrazih vseh udeležencev.

Domov smo se vrnili polni lepih vtisov, novih spoznanj in prijetnih spominov. Takšni izleti nas povezujejo, bogatijo in dokazujejo, da so druženje, prijateljstvo ter radovednost najboljši recept za prijetno preživete skupne trenutke. Zahvala pa gre vsem tistim, ki so »krivi« za ponovno še en zanimiv izlet.

Društveno ocenjevanje vin 2026

Avtor: *Alojz Slemenšek, Društvo vinogradnikov Šmartno ob Paki* Foto: *arhiv društva*

V torek, 14. aprila 2026, je potekalo društveno ocenjevanje vin letnika 2025. Ocenjevanje je potekalo po pravilniku 20 točkovne metode. Komisijo so sestavljali 4 člani s KGZS in en član DV Šmartno ob Paki. Komisija je imela izredno visok kriterij ocenjevanja, a smo kljub temu dosegli odlično povprečno oceno 18,12 točk.

Letos je komisiji predsedovala **Tadeja Vodovnik Plevnik** univ. dipl. inž. kmet., enologinja s Kmetijsko gozdarskega zavoda Maribor. Sodelovali so članice in člani našega društva, ki so prinesli na ocenjevanje 94 vzorcev vin, kar je več kot lani, a po ocenah sodeč so prinesli samo najboljša vina. Zaradi napak je bilo izločenih 8 vzorcev, ostali pa so prejeli zlata in srebrna priznanja.

Vinogradniki DV Šmartno ob Paki dokazujemo, da tukaj uspevajo res kakovostna vina. Na vsakem ocenjevanju se ta kakovost dokazuje in s tem daje našim pridelovalcem tudi veliko priložnosti, da kakovostna vina predstavijo širšemu krogu ljudi. Vsekakor gre zahvala vsem vinogradnikom, ki so dali svoja vina na ocenjevanje, delovanju društva vinogradnikov in KGZ Maribor, ki so do sedaj vložili ogromno strokovnega dela.

Takšni rezultati na ocenjevanju pripomorejo k dvigu kvalitete vina in istočasno prispeva k njegovemu kulturnem uživanju. Predstavi se tudi kakovost vina, ter na ta način predstavlja in ponuja vina slovenskim potrošnikom skozi turistične in družabne prireditve.

Najboljše ocene po sortah: letnik 2025

Zvrst bela: Kugler Primož, Kolar Ivan, Kladnik Gregor
Laški rizling: Podgoršek Matjaž, Ocvirk Franc, Mauer Lovro in Vrbovšek Stane

Beli pinot: Ring Laura

Rizvanec: Kolar Ivan

Chardonay: Kugler Primož, Hriberšek Martina in Podgoršek Martin

Ranfol: Podgoršek Anže, Kovačič Matjaž

Renski rizling: Rakun Bojan

Sivi pinot: Božijak Aleš, Ramšak Zdravko in Slemenšek Alojz
Kerner: Vinotoč Primožič, Slemenšek Alojz, Juvan Marko in Kovačič Matjaž

Sauvignon: Rednak Gorazd in Rakun Bojan, Fajfar Mihael in Kugler Primož

Rumeni muškat: Fajfar Mihael, Slemenšek Alojz, Juvan Marko

Traminec: Vinotoč Primožič, Juvan Marko, Rednak Gorazd

Rose: Vinotoč Primožič, Kocuvan Boštjan, Rakun Bojan

Modra kavčina: Občina Šmartno ob Paki

Modra frankinja: Kovačič Matjaž, Rajšter Boris, Fajfar Mihael

Modri pinot: Ring Matjaž, Podgoršek Martin

Zweigelt: Kolar Ivan, Ring Ajda, Višnjarski Branko

Zvrst rdeča: Pokleka Danilo

Starejši letniki

Traminec I. 2016: Fajfar Mihael

Rumeni muškat I. 2018: Slemenšek Alojz

Modra kavčina I. 2021: Občina Šmartno ob Paki

NAPOVEDNIK DOGODKOV

Občina Šmartno ob Paki, AMD-DLT
Šmartno ob Paki in območno
združenje veteranov vojne za
Slovenijo vabijo na

PROSLAVO OB DNEVU DRŽAVNOSTI

Četrtek, 25. junij 2026, 11.30
Eko kmetija Potočnik-Poprask, Skorno

V sklopu 13. Pilihovega memoriala se bodo člani AMD-DLT Šmartno ob Paki tokrat s starodobniki zapeljali po vseh zaselkih občine Šmartno ob Paki in ob 11.30 uri prisostvovali na proslavi ob dnevu državnosti.

Močan pridih Šmartnega v Toskani privedel do vnovičnega naslova evropskih prvakov

Avtor: Društvo vinogradnikov Šmartno ob Paki Foto: arhiv društva in Vinske reprezentance Slovenije

Člani Društva vinogradnikov smo letošnjo strokovno ekskurzijo namenili obisku slikovite Toskane, dežele vrhunskih vin, bogate zgodovine in gostoljubnih ljudi. Imeli pa smo še eno tiho željo – v tej deželi spremljati in doživeti enega največjih uspehov slovenskega vinogradništva in športa. In ta želja se nam je izpolnila.

Vinska reprezentanca Slovenije je na evropskem prvenstvu vinskih reprezentanc Vino Euro 2026 v Toskani ponovno dokazala svojo kakovost, povezanost in zmagovalni značaj ter osvojila že peti naslov evropskih prvakov. S tem je še utrdila svoj položaj najuspešnejše reprezentance v zgodovini tega tekmovanja. V velikem finalu so Slovenci po dramatični tekmi in izvajanju enajstmetrovk premagali domačo Italijo ter evropski naslov znova pripeljali v Slovenijo. Verjame, da k temu vsaj malo pripomoglo tudi naše bučno navijanje s tribune. Gre za izjemen dosežek, ki potrjuje, da slovenski vinogradniki in vinarji nismo uspešni le v vinogradih in kletih, temveč tudi na športnih igriščih. Naša reprezentanca že vrsto let predstavlja Slovenijo na najvišji ravni ter s svojimi nastopi povezuje šport, vinogradništvo, turizem in promocijo naše države.

Dva reprezentanta sta Šmarčana

Posebno veselje in ponos v našem društvu pa predstavljata kar dva člana Slovenske vinske reprezentance, ki prihajata iz Šmartnega ob Paki – to sta **Anže Podgoršek** in **Primož Kugler**. Anže je kot kapetan reprezentance odigral pomembno vlogo pri osvojitvi letošnjega evropskega naslova ter s svojim zgledom, športnim duhom in vodstvom znatno prispeval k uspehu ekipe. Primož se zaradi poškodbe letošnjega prvenstva žal ni mogel udeležiti, vendar ostaja nepogrešljiv del reprezentančne zgodbe in eden izmed zaslužnih članov za uspehe slovenske vinske reprezentance v preteklih letih.

Za člane našega društva je bilo doživetje še toliko bolj posebno, saj smo lahko tekmo spremljali v živo in neposredno občutili izjemno vzdušje prvenstva. Navijanje za Slovenijo daleč od doma, med slovenskimi navijači in prijatelji vina, je ustvarilo nepozabne trenutke. Ko je po zadnjem sodnikovem žvižgu postalo jasno,

da je evropski naslov ponovno slovenski, so se med navzočimi mešali navdušenje, veselje in ponos. Takšni uspehi dokazujejo, da slovensko vinogradništvo temelji na predanih ljudeh, ki znajo sodelovati, vztrajati in zmagovati. V društvu vinogradnikov smo zato še posebej ponosni, da med svojimi člani premoremo posameznike, ki soustvarjajo evropsko prvaško zgodbo in ime Slovenije in Šmartnega ob Paki ponosno predstavljajo tudi izven meja naše domovine.

Anžetu, Primožu in celotni Vinski reprezentanci Slovenije iskreno čestitamo ob osvojitvi petega naslova evropskih prvakov ter jim želimo še veliko uspehov tako na športnih igriščih kot v vinogradih in kletih.

9. VINISOV dan v Šmartnem ob Paki – praznik slovenskega vinogradništva in velik uspeh naših vinogradnikov!

Avtor: *Društvo vinogradnikov Šmartno ob Paki* Foto: *Maja Fužir Kovačič*

V sklopu Šmarškega pomladnega dne je Društvo vinogradnikov Šmartno ob Paki v soboto, 30. maja 2026, gostilo 9. VINISOV DAN, osrednji dogodek Zveze VINIS, na katerem so bila slavnostno podeljena priznanja najboljšim vinom iz vseh treh vinorodnih dežel Slovenije.

VINISOV DAN je osrednji strokovni in družabni dogodek, ki ga organizira Zveza društev vinogradnikov Slovenije (VINIS). Namenjen je slavnostni podelitvi priznanj ocenjevanja vin vseh treh vinorodnih dežel, povezovanju vinogradnikov, izmenjavi znanj in izkušenj, strokovnemu izobraževanju ter promociji slovenske vinogradniške kulture. Prizorišče dogodka se vsako leto spreminja, poteka pa v različnih vinorodnih okoliših po Sloveniji.

Posebej ponosni smo na izjemen uspeh članov Društva vinogradnikov Šmartno ob Paki. Med skupno 277 podeljenimi priznanji so naši vinogradniki osvojili kar 28 priznanj:

- 9 srebrnih priznanj
- 15 zlatih priznanj
- 4 velika zlata priznanja

Posebno težno temu uspehu dajeta tudi kar dva osvojena naslova prvaka posamezne skupine vin, vse skupaj pa je velik dokaz, da butični šmarški vinogradniki z znanjem, predanostjo in kakovostjo svojih vin zlahka konkuriramo tudi največjim slovenskim vinarjem. Počaščeni smo, da so dogodku poleg članov Upravnega odbora Zveze VINIS prisostvovali še 29. vinska kraljica Slovenije, predstavniki slovenskega reda vitezov vina – Celjsko omizje,

katerega članica je tudi naša predsednica **Mojca Praprotnik**, predstavniki Evropskega reda vitezov vin – Celjsko omizje in direktorici KGZS Maribor in KGZS Celje. Njihova prisotnost je dogodku dala še poseben pomen in potrdila njegov ugled v slovenskem vinogradniškem prostoru.

Nepopisno ponosni smo, da smo imeli čast gostiti tako pomemben dogodek slovenskega vinogradništva in da smo za organizacijo, gostoljubnost in izvedbo prejeli številne pohvale s strani vodstva Zveze VINIS. Posebno zadovoljstvo pa nam predstavlja veliko število obiskovalcev, ki so skozi ves dan soustvarjali odlično vzdušje in dokazali, da imajo vino, tradicija in druženje v našem kraju posebno mesto.

Iskrena hvala vsem, ki ste bili del 9. VINISOVEGA DNE v Šmartnem ob Paki - članom našega društva, prostovoljcem, podpornikom, zvezi VINIS, PGD Šmartno ob Paki, Občini Šmartno ob Paki, Mladinskemu centru Šmartno ob Paki in vsem obiskovalcem, ki so pomagali ustvariti dogodek, na katerega bomo še dolgo ponosni.

Ob tem pa že zremo naprej. Leto 2026 je za naše društvo še posebej pomembno, saj praznujemo 30 let delovanja Društva vinogradnikov Šmartno ob Paki. Veselimo se jubilejnega praznovanja in novih uspehov, ki jih bomo skupaj ustvarjali tudi v prihodnje!

Predstavniki slovenskega reda vitezov vina

Vrednosti krvnega tlaka, krvnega sladkorja in holesterola so ključne

Avtorica: *Metka Šprahman* Foto: *Konrad Steblovnik*

V prostorih Društva upokojencev Šmartno ob Paki je 14. aprila 2026 potekala poučna in dobro obiskana zdravstvena delavnica, ki jo je organiziralo DU Šmartno ob Paki v sodelovanju s Centrom za krepitev zdravja Zdravstvenega doma Velenje. Dogodek je bil namenjen ozaveščanju starejših o pomenu spremljanja ključnih zdravstvenih kazalnikov ter spodbujanju zdravega življenjskega sloga.

Delavnico sta vodili diplomirani medicinski sestri **Dijana Sprečakovič** in **Suzana Širovnik**, ki sta udeležencem na razumljiv in nazoren način predstavili pomen rednega spremljanja krvnega tlaka, ravni krvnega sladkorja in holesterola. Poudarili sta, da so prav ti trije dejavniki med najpomembnejšimi kazalniki tveganja

za razvoj srčno-žilnih bolezni, ki sodijo med najpogostejše zdravstvene težave v starejšem življenjskem obdobju. Udeleženci so se lahko podrobneje seznanili z normalnimi vrednostmi krvnega tlaka, ob tem pa opozorili tudi na nevarnosti tako previsokega kot prenizkega tlaka. Prav tako sta predstavili priporočene vrednosti

krvnega sladkorja ter razložili razliko med meritvami na tešče in po obroku. Poseben poudarek je bil namenjen tudi holesterolu, kjer sta razložili razliko med »dobrim« (HDL) in »slabim« (LDL) holesterolom ter pomen uravnotežene prehrane in gibanja za ohranjanje zdravih vrednosti.

Delavnice se je udeležilo 12 upokoencev, ki so aktivno sodelovali in s svojimi vprašanji dodatno obogatili predavanje. Zanimalo jih je predvsem, kako pogosto naj si merijo krvni tlak, kakšna prehrana je najbolj primerna za zniževanje holesterola ter kako prepoznati prve znake morebitnih zdravstvenih težav. Predavateljici sta na vsa vprašanja strokovno in potrpežljivo odgovorili ter podali tudi številne praktične nasvete za vsakdanje življenje.

Sproščeno vzdušje in odprta komunikacija sta prispevala k temu, da so se udeleženci počutili vključene in spodbujene k skrbi za lastno zdravje. Takšne delavnice predstavljajo pomemben korak k

večji zdravstveni pismenosti ter krepitvi preventivnega ravnanja, kar je še posebej pomembno v obdobju staranja. Organizatorji so ob zaključku izrazili zadovoljstvo nad udeležbo in odzivom ter poudarili, da si želijo podobne dogodke pripravljati tudi v prihodnje. Udeleženci pa so domov odšli bogatejši za nova znanja in z večjo motivacijo za skrb za svoje zdravje.

Skrb za zdravje: Kako obvladati urinsko inkontinenco

Avtor: **Konrad Steblovnik** Foto: **Konrad Steblovnik**

V prostorih Društva upokoencev Šmartno ob Paki je 19. maja 2026 potekalo drugo letošnje predavanje v izvedbi Centra za krepitev zdravja pri Zdravstveni dom Velenje. Tokrat je predavala dr. Karmen Petek, ki je 16 udeležencem predstavila temo »Kako obvladati urinsko inkontinenco – ko kaplja in uhaja«.

Urinska inkontinenca pomeni nenadzorovano uhajanje seča, ki predstavlja zdravstveni, socialni in psihološki problem. Predavateljica je pojasnila, da težava ni redka, saj prizadene od pet do deset odstotkov populacije, med njimi pa sta kar dve tretjini starejših od 60 let. Pogosteje se pojavlja pri ženskah, vendar ni redka niti pri moških. Udeleženci so se seznanili z najpogostejšimi vzroki za nastanek inkontinence, kot so oslajljene mišice medeničnega dna, staranje, bolezn, operacije, porod ter nekatera zdravila. Predavateljica je poudarila, da težava ni nekaj, česar bi se morali sramovati, saj je mogoče z ustreznim pristopom stanje bistveno izboljšati.

Poseben poudarek je predavateljica namenila pripomočkom za prepoznavanje in spremljanje inkontinence ter vajam za krepitev mišic medeničnega dna, s katerimi lahko posameznik zmanjša težave ali jih celo odpravi. Predstavila je tudi možnosti zdravljenja, različna zdravila ter sodobne pripomočke, kot so zaščitne hlačke

in vložki za moške in ženske, ki jih je mogoče dobiti tudi na zdravstveno zavarovanje. Predavanje je bilo zanimivo, poučno in koristno, saj so udeleženci pridobili veliko uporabnih informacij za vsakdanje življenje. Prejeli tudi zgibanke in brošure o problemih urinske inkontinence. Ob koncu so se predavateljici zahvalili za strokovno in prijazno predstavitev ter izrazili željo po nadaljnjih podobnih srečanjih.

S Čuki na vasi v Paški vasi

Avtorica: **Janja Kamenik** Foto: **PGD Paška vas**

Kot vsako leto tudi letos ni nič drugače pred gasilskim domom v Paški vasi. Živahni popoldnevi, živahni večeri, ko pridno trenirajo vsi, od najmlajših do najstarejših. Veseli smo, da se tako številčno družimo, sklepamo nove vezi in nenazadnje nizamo tudi nove uspehe.

Splošno znano je, da se gasilci veliko raje družimo na tistih neformalnih srečanjih, kot pa na kakšnih intervencijah. Tudi letos je za nami uspešna prva polovica sezone, ki je že prinesla nekaj dobrih rezultatov naših enot. Seveda pa tudi letos prihaja čas za našo tradicionalno vsakoletno veselico Noč na vasi v Paški vasi. Naši člani že pridno pripravljajo vse, da boste tudi letos plesali, se imeli fino, kaj dobrega pojedli ali popili. Letos boste lahko plesali in se družili v družbi skupine Čuki. Verjamemo, da bo letošnji 11. julij eden tistih dni, ki si ga boste še dolgo zapomnili. Se vidimo od 19.30 dalje, kje drugje kot na vasi v Paški vasi.

Vseslovensko srečanje rokodelcev v Šmartnem ob Paki

Avtorica: **Martina Omladič** Foto: **Martina Omladič**

V soboto, 23. maja 2026, je v Šmartnem ob Paki potekalo Vseslovensko srečanje rokodelcev Zveze društev upokojencev Slovenije. Prireditve se je odvijala v Martinovi vasi, v okviru prireditve pa so rokodelke in rokodelci Šaleške pokrajinske zveze društev upokojencev pripravili tudi razstavo svojih izdelkov.

Komisija za tehnično kulturo, rokodelske sekcije DU in KU ter Komisija za kulturo in zunanji razstavljalci pri Šaleški pokrajinski zvezi društev upokojencev (ŠPZDU) so bili organizatorji letošnjega Vseslovenskega srečanja rokodelcev Zveze društev upokojencev Slovenije, ki se je odvijalo v Martinovi vasi v Šmartnem ob Paki. Priprave na to pomembno srečanje je z veliko vnemo in odgovornostjo vodila predsednica Komisije za tehnično kulturo pri ŠPZDU gospa **Anica Drev**. Kar nekaj sestankov je bilo organiziranih pred izvedbo, ničesar ni bilo prepuščeno naključju. Do potankosti je bil izdelan program prireditve. Za popestritev programa se je komisija odločila, da rokodelke in rokodelci ŠPZDU pripravijo razstavo svojih izdelkov, pripravi so kratek kulturni program, sledi ogled centra Šmartnega ob Paki. Za izvedbo načrtovanega programa je bilo zadolženo Društvo upokojencev Šmartno ob Paki.

23. maja je bil prav prijeten sončen dan. V Martinovi vasi je že zgodaj zjutraj postalo živahno, saj je bilo potrebno pravočasno pripraviti sam prireditveni prostor s stojnicami za razstavljalce in prostor za goste, razstavljalci so skrbno pripravljali stojnice, na katerih so kar najbolj privlačno želeli predstaviti svoje izdelke.

Šmarški pomladni dan

Avtor: **Franc Forštner**, predsednik MDGN Velenje Foto: **arhiv društva**

V soboto, 30. maja 2026, je v Martinovi vasi v občini Šmartno ob Paki potekala prireditve Šmarški pomladni dan. Z veseljem smo se odzvali vabilu občine, da na stojnici predstavimo delovanje Medobčinskega društva gluhih in naglušnih Velenje.

Svoj prostor za razstavo in delo so vnemo pripravljali tudi učenci Osnovne šole bratov Letonja, ki so izvedli delavnico kvačkanja in predstavili svoje že pripravljene izdelke. Svojo informativno stojnico je pripravil tudi ZDUS z namenom osveščanja pomena rokodelstva, prenašanja znanj na mlajše in povezovanja rokodelcev v Sloveniji.

Da je srečanje bilo pomembno, dokazuje tudi udeležba pomembnih gostov, kot so predsednica ZDUS **Zdenka Jan** in podpredsednik **Stanko Kranvogel**, podpredsednica ŠPZDU **Zdenka Berlot**, župan občine Šmartno ob Paki **Janko Kopusar**, župan občine Šoštanj **Boris Goličnik**, podžupanja MO Velenje **Aleksandra Vasiljevič** in predsednik DU Šmartno ob Paki **Franc Lesnjak**. Udeležence so lepo pozdravili in jim namenili spodbudne besede za dosedanje delo in za delo v bodoče. Goste in ostale udeležence srečanja je najprej pozdravila gospa Anica Drev, sledili so pozdravni govori gostov, domače društvo je pripravilo prijeten kulturni program, ki je bil medgeneracijsko obarvan. Kot predstavniki starejše generacije so nastopili Vingosi iz Vinske Gore, učenci Osnovne šole Šmartno ob Paki pa so s prikupno plesno in glasbeno točko prireditvi dali igrivost in razposajenost. Po kulturnem programu so se udeleženci odpravili na kratek sprehod po kraju. Ogleдали so si cerkev svetega Martina, kjer jih je sprejel župnik **Ivan Napret**. Z veseljem je gostom predstavil samo cerkev in njeno zgodovino. Po ogledu cerkve so se gostje odpravili proti mladinskemu centru, kjer jih je sprejela direktorica **Mirjam Povh** s sodelavkami. Gostom je bila predstavljena zgodovina kraja, njene naravne in kulturne znamenitosti, po predstavitvi pa so si ogledali še zanimiv film o kraju. Vsakdo se je lahko prepričal, da je Šmartno kraj z bogato zgodovino in z veliko zanimivostmi. Po vrnitvi v Martinovo vas je sledilo prijetno druženje, gostje pa so se domov vračali polni lepih vtisov.

V okviru prireditve je potekalo tudi snemanje za oddajo Za prijatelje. Vse zbrane je najprej nagovoril župan občine **Janko Kopusar**. Prisotnih je bilo še nekaj lokalnih društev in tudi predstavnikov kmetij in raznih drugih lokalnih ponudnikov različnih izdelkov. Sodelovalo je veliko število vinogradnikov. Prav tako je bilo lepo pogledati različna starodobna vozila: avtomobile, motorje in traktorje članov ljudske tehnike iz domačega okolja. Prireditve je bila glasbeno obarvana z nastopi različnih pevcev in ekipo mladih glasbenikov. Kot društvo smo na stojnici predstavili veliko zgibank, brošur, tehničnih pripomočkov in bili na voljo za vprašanja naključnih obiskovalcev. Kot predsednik društva sem na kratko v nagovoru povedal pomen in delovanje društva. Na stojnici nas je obiskalo tudi nekaj naših članov, ki so nam ob druženju polepšali dan. Hvala vsem, ki ste bili del tega dogodka, ki je bil izreden v vseh pogledih. Na nas pa je, da sodelujemo in pokažemo, da skupaj ustvarjamo lepe trenutke in dogodke.

Pridružite se nam 25. junija na 13. Pilihovem memorialu

Avtor: *Emil Šterbenk* Foto: *J. Ivanovič*

Doslej smo srečanja ljubiteljev starodobnih vozil v Šmartnem ob Paki organizirali vsako prvo julijsko soboto. Letos smo se odločili za drug datum, in sicer praznični 25. junij. Šmartno ob Paki letos praznuje 770-letnico prvega zapisa o našem kraju in Pilihov memorial bomo tokrat posvetili temu častitljivemu jubileju. Tokrat se bomo z našimi starodobniki popeljali po poteh, naseljih in zaselkih naše občine.

Na letošnjem srečanju bomo v sodelovanju z občino Šmartno ob Paki in Območnim združenjem veteranov vojne za Slovenijo počastili Dan državnosti, Pilihov memorial pa se bo odvijal po naslednjem programu:

PILIHOV MEMORIAL
AMD-DLT Šmartno ob Paki

8:00 MC Šmartno ob P.
10:30 Gorenje
11:30 Potočnik-Poprask, Skorno

25.6.2026

8.00: Zbiranje pred Mladinskim centrom v Šmartnem ob Paki in zajtrk

10.00: Panoramska vožnja po vseh vaseh in zaselkih občine Šmartno ob Paki

10.30: Blagoslov starodobnih vozil in ogled cerkve svetega Janeza Krstnika v Gorenju

11.30: Udeležba na proslavi ob dnevu državnosti na EKO kmetiji Potočnik – Poprask v Skornem

12.30: Ogled mizarstva Ugovšek v Velikem Vrhu

14.30: Podelitev nagrad in kosilo v Martinovi vasi

Tisti, ki se boste srečanja udeležili, se lahko prijavite na elektronski naslov dltsmartno@gmail.com, kar bo olajšalo organizacijo. Predstavniki organizatorja je dosegljivi na telefonski številki 031 776 389.

Vabimo tudi vse domačine, ki niste naši člani, a imate doma starodobne Tomose, traktorje ali druga starodobna vozila, da se nam pridružite. Vaše družbe bomo veseli na vseh prizoriščih, seveda, tudi če pridete peš kot gledalci!

Pestre majske aktivnosti

Ker je starodobniška sezona že v polnem teku, smo se članice in člani AMD DLT udeležili ob naših rednih dejavnostih udeležili več prireditev. Sekcija Tomos je 3. maja 2026 organizirala nedeljsko vožnjo »Tomasakijev« na Vransko. V sodelovanju z AMZS smo se 16. in 17. maja z našimi najstarejšimi vozili predstavili na celjskem sejmišču na prireditvi AUTO MOTOR SHOW: **Matej Obu** s Fordom A 1930 Roadster, **Drago Hramec** z Bianchijem 500 M, letnik 1938 in **Viki Jager** z Zündapom 200, letnik 1939. Mopedisti so se 17. maja po svojih kolesih odpeljali na zbor Tomosov v Bistrici ob Sotli, seveda smo obiskali tudi domači žegen motociklov v organizaciji društva Packenstein. Kar 35 članic in članov pa je 30. maja naše društvo zastopalo na Šmarškem pomladnem dnevu.

Tomosi so na srečanju v Bistrici ob Sotli zapeljali tudi v Kozjanski park in se tam malo ustavili.

VABILO NA VAŠKE IGRE 2026

Turistično društvo Šmartno ob Paki bo tudi letos priredilo tradicionalne **VAŠKE IGRE**, ki bodo potekale v **petek, 11. septembra 2026 (v sklopu Poznopoletnega festivala)**, od **18. ure** dalje na prireditvenem prostoru pred Gasilskim domom v Šmartnem ob Paki.

Vaške igre so odlična priložnost za povezovanje krajevnih skupnosti in društev. Z njimi želimo ohraniti poletni utrip življenja v kraju. Pri igrah naj vam bo vodilo, da je važno sodelovati, se veseliti, zabavati in družiti.

Poleg vaških skupnosti k sodelovanju vabimo tudi **društva**. Predsednike vaških skupnosti in društev prosimo, da prisotnost ekip na vaških igrah prijavijo **najkasneje do 20. avgusta 2026** na e-naslov: polak.boza@gmail.com ali telefon **031 713 763**.

Boža Polak, predsednica TDŠ

18. motozbor z romanjem h Kancijanu

Avtor: **Peter Podgoršek, Ferek, MK Packenstein** Foto: **Štefan Voglar**

Na sončno majsko nedeljo je bilo v središču našega kraja ponovno resnično bučno. Hrumenje motociklov je prebujalo Šmarčane že od zgodnjih dopoldanskih ur.

Člani Moto kluba Packenstein smo pripravili že 18. motoristično srečanje, katerega osrednji dogodek je blagoslov vseh zbranih. Panoramska vožnja nas je letos odpeljala v občino Rečica ob Savinji, k cerkvi svetega Kancijana, kjer sta nas prijazno sprejela županja **Majda Potočnik** ter župnik **Vinko Čonč**. Pogostitev z domačim kruhom, zaseko, čebulo in brezalkoholno pijačo, je poskrbela, da smo lažje prisluhnili bogati zgodovini nekoč pomembnega trškega središča. Rečica v spomin na srednjeveške čase in trške sodne pravice še danes ohranja pranger v središču kraja. Nikoli se ne ve, kdaj spet pride praver.

Na vožnjo se je peljalo preko 200 motorjev. Program se je po vrnitvi pred mladinski center nadaljeval ob zvokih rock benda Radio Jam. Poskrbljeno je bilo za bogat srečelov, hrano, pijačo ter zanimivo dodatno ponudbo. Stojnice z raznoliko motoristično opremo in razstavo motociklov ter merjenje glasnosti izpuhov motorjev so popestrili zvočno ter vizualno kuliso. Nasmejala nas je tudi tekmovanje v prav posebni »skupinski spretnostni vožnji« lesenega motocikla, ki ga je za to priložnost izdelal **Seba** – član domačega kluba. Sončen dan je poskrbel za izjemen obisk, ki nas je resnično razveselil. Ocenjujemo, da je v okolici prizorišča parkiralo preko 1000 motociklov, kar to motoristično prireditev uvršča med največje v tem delu Slovenije. Na vpisni tabli smo zabeležili obisk 45 motoklubov iz celotne Slovenije, Avstrije, Srbije, Bosne in Hercegovine. Seveda pa nas veseli, da nas poleg motoristov obišče vedno več občanov, ki se radi srečajo z nami in naše delo ter potovanja spremljajo na tak ali drugačen način. Druženje pred kozolcem je potekalo do poznih popoldanskih ur, vsi motoristi pa so se varno vrnili v svoje domove.

Zahvaljujem se občini Šmartno ob Paki, JZ Mladinski center, PGD Šmartno ob Paki ter župniku **Ivanu Napretu** za pomoč pri organizaciji in izvedbi prireditve. Iskrena hvala pa tudi vsem

sponsorjem in donatorjem, ki so s svojimi prispevki obogatili dogajanje in popestrili ponudbo za obiskovalce.

Panoramska vožnja (zgoraj) in cerkev svetega Kancijana (spodaj).

MC-jevske osvežilne poletne bombice

Avtorica: **Andreja Urnaut, MC Šmartno ob Paki** Foto: **MC Šmartno ob Paki**

Ko so dnevi optimistično daljši in večeri opojno dišeči, se tudi v nas prebujata tista posebna poletna lahkotnost — želja po druženju, smehu, gibanju in trenutkih, ki ostanejo v lepem spominu še dolgo po tem, ko poletju mahamo v slovo. In prav takšni trenutki nas tudi tokrat čakajo v mladinskem centru, kjer bomo v prijetnih druženjih skupaj ustvarjali zgodbe polne energije, povezanosti in pristnega navdušenja.

V maju in juniju je pri nas cvetela množica raznolikih, prijetnih dogodkov. V sklopu naših tradicionalnih majskih kreativnih delavnic smo se v soboto, 9. maja 2026, pod kozolcem družili in ustvarjali čudovite okrasne glinene zvončke za naše terase in balkone z lončarstvom Bahor. Nato smo v petek, 15. maja, popoldne uživali v izjemni art delavnici pod vodstvom **Adne** (Red Lips Art Studio) in prenesli svoje občutke ter zaznave na slikarska platna. Obe delavnici sta sovpadali tudi s Tedni vseživljenjskega učenja, ki jih pripravlja LU Velenje, in v okviru katerih smo izpeljali tudi naše izjemno dobro obiskane delavnice pametnih telefonov in kaligrafije pod vodstvom **Damjane** z LU Velenje (ki so se nadaljevale tudi v juniju) in vaje za spomin pod vodstvom

Špele z LU Velenje. V nedeljo, 17. maja, smo na našem dvorišču gostili motoriste iz vse Slovenije, saj jih je povezal tradicionalni motozbor MK Packenstein. V soboto, 23. maja, smo v dvorani Marof pozdravili upokojece iz vse Slovenije na letnem srečanju rokodelcev Zveze društev upokojecev Slovenije, ki so se sicer družili v Martinovi vasi. Tam je bila na ogled tudi razstava izdelkov rokodelk in rokodelcev ŠPZDU. Z dobro voljo pa smo sodelovali tudi na Šmarškem pomladnem dnevu in obeležitvi 770-letnice omembe kraja v soboto, 30. maja, ko so se v Martinovi vasi zbrali člani Zveze VINIS in mnogi Šmarčani. Prvi junijski vikend smo na naši plezalni steni pod kozolcem z vaditeljico **Saro** izvedli intenzivni plezalni tečaj: napredna tehnika, nato pa v sredo,

MC ŠOP

Intenzivni tečaj plezanja

17. junija, na navijaški stojnici ob mladinskem centru z bučnim navijanjem pozdravili kolesarsko karavano 32. dirke Po Sloveniji.

Zdaj pa že vse močno diši po poletju in POČITNICAH! Posebno mesto v našem poletnem dogajanju namenjamo našim najmlajšim. Ljudska univerza Velenje organizira v mladinskem centru raznolike brezplačne počitniške aktivnosti, ki bodo potekale od 29. junija do 3. julija ter ponovno od 24. avgusta do 28. avgusta, in na katere je potrebno otroke predhodno prijaviti, saj je število mest omejeno. Počitniški dnevi bodo tako polni ustvarjalnosti, igre, druženj in sproščenega poletnega utripa.

Prve tri tedne v juliju bo na plezalni steni pod kozolcem v različnih terminih (29. 6.–3. 7. med 18.00 in 19.30, 6.–9. 7. in 14.–17. 7. med 10.00 in 12.00) potekal plezalni tečaj s Saro, tako za otroke kot za odrasle. Če vam omenjeni termini ne ustrezajo, brez skrbi, sledi namreč še avgustovski paket, in sicer med 17. in 21. avgustom, od 10.–11.30. Cena tečaja je 38 €, nanj pa se je potrebno predhodno prijaviti na enega od naših kontaktov: 064 167 940 ali pisarna@mcsop.si.

Med 6. in 10. julijem bo v mladinskem centru vsak dan med 10. in 12. uro ponovno zaživel tradicionalni Počitniški ŽIVŽAV. V sodelovanju z našimi društvi pripravljamo raznolike, zanimive in igrive aktivnosti, kjer bo vsakdo našel nekaj zase — od ustvarjanja in raziskovanja do gibanja, družabnih izzivov in zabavnih presenečenj. Preden pa otroci sedejo nazaj v šolske klopi, pripravljamo zanje v ponedeljek, 31. avgusta, med 10. in 12. uro, zanimivo delavnico Glasbene iskricke z **Lariso Kompan**. Tudi letos si želimo, da se bodo otroci domov vračali s širokimi nasmehi na obrazu in s kupom čudovitih počitniških doživetij.

In seveda je prav, da vas že zdaj povabimo na naš Poznopoletni festival, ki bo septembra ponovno podaljšal poletni utrip kraja in nas prijazno ponesel proti jeseni. Festival bo odprla gledališka predstava *Kurbe* v izvedbi MS Gledališča pod kozolcem v četrtek, 3. septembra ob 19.30 uri, v Kulturnem domu Šmartno ob Paki. V petek, 11. septembra, bodo od 18. ure dalje pod šotorom ob mladinskem centru sledili priljubljene vaške igre, Poznopoletna tržnica in koncert skupine Kingston, ob 20. uri. Praznovanje 15-letnice delovanja bodo s koncertom v našem prireditvenem šotoru ob MC-ju obeležili Preprosto črni s predskupino Kazai, v petek, 18. septembra, ob 20. uri. Festival bomo zaključili v nedeljo, 20. septembra, v prijetnem glasbenem večeru z MoPZ

Franc Klančnik in njihovimi gosti Kvatropirci, prav tako pod prireditvenim šotorom ob mladinskem centru.

Vsi ti dogodki nas vedno znova opominjajo, kako dragoceni so trenutki, ko si vzamemo čas zase in za druge. Prav iz takšnih srečanj rastejo povezanost, sodelovanje in občutek domačnosti, zaradi katerih je naš kraj tako poseben. Veseli smo vsakega stiska roke, vsakega nasmeha, otroškega vzklika in vseh zgodb, ki jih pišemo skupaj. Naj bo letošnje poletje polno toplih večerov, sproščenih druženj, novih doživetij in srčnih trenutkov. Mi vas že nestrno pričakujemo. Se vidimo v MC-ju!

Slikanje z Adno

SAVINJSKA
BUS

Kolesarski prevoz. Brez vseh skrbi.

Kolesarski avtobus med **Celjem** in **Logarsko dolino** z možnostjo prevoza koles, brez doplačila.

Brez doplačila
za prevoz koles

16 mest za
navadna kolesa

Vstop možen
na več postajah

Avtobus vozi
ob sobotah, nedeljah in praznikih
med 24. 6. in 31. 8. 2026

Vozni red
in več informacij

www.savinja-bus.si

Prihodnost v naših rokah: učimo se živeti trajnostno

Avtorica: **Katja Rojnik** Foto: **arhiv OŠ bratov Letonja**

Na Osnovni šoli bratov Letonja Šmartno ob Paki in v Vrtcu Sonček smo v letošnjem šolskem letu začeli izvajati triletni projekt RE:SA-ŠA. Namen projekta je ustvarjanje sodobnega, spodbudnega in trajnostno usmerjenega učnega okolja ter krepitev kompetenc, ki jih bodo otroci in učenci potrebovali v prihodnosti. Poseben poudarek namenjamo razvoju zelenih, digitalnih in podjetnostnih kompetenc ter povezovanju vzgojno-izobraževalnih ustanov z lokalnim okoljem.

Projekt temelji na treh ključnih vsebinskih stebrih – sobivanju, evoluciji učenja ter podjetnosti in karierni orientaciji. Njegovo poslanstvo je ustvarjati spodbudno učno okolje, v katerem se prepletajo medgeneracijsko sodelovanje, sodobni pristopi k učenju, uporaba digitalnih tehnologij ter razvijanje ustvarjalnosti, samoiniciativnosti in podjetniške miselnosti otrok in učencev.

Že v prvem letu izvajanja smo projektne cilje uspešno prenesli v vsakodnevno prakso ter izvedli številne dejavnosti, ki so povezovale znanje, izkušnje in odgovorno ravnanje do sebe, drugih in okolja. Posebno pozornost smo namenili trajnostnemu odnosu do hrane. Učenci so spremljali količino zavržene hrane pri šolski malici, analizirali zbrane podatke ter iskali učinkovite rešitve za zmanjševanje količine ostankov. Svoja spoznanja so predstavili v obliki plakatov, gradiv in predstavitev, s katerimi so ozaveščali vrstnike in širšo skupnost.

Pomemben del projektne dejavnosti je bil namenjen tudi varovanju okolja. Učenci so raziskovali čas razgradnje različnih odpadkov in ugotavljali, kako dolgo posamezni materiali ostanejo v naravi. Ob tem so razvijali razumevanje, da imajo naše vsakodnevne odločitve dolgoročne posledice ter da je odgovorno ravnanje z okoljem ena ključnih nalog sodobne družbe. Na področju razvoja digitalnih kompetenc so učenci uporabljali različna digitalna orodja za raziskovanje, ustvarjanje vsebin in pripravo predstavitev. Raziskovali so količino sladkorja v živilih, spoznavali pot hrane od njive do krožnika, razmišljali o pomenu lokalne samooskrbe ter iskali načine za odgovorno

ravnanje z odpadki. Pri delu smo uspešno povezovali elemente metode NTC, izkustveno učenje in medpredmetno sodelovanje, kar je učencem omogočilo celostno in poglobljeno pridobivanje znanja. Posebno vrednost projektu daje tesno sodelovanje z lokalnim okoljem. K dejavnostim smo povabili predstavnike društev, lokalne ponudnike in posameznike, ki so učencem predstavili svoje poklice, znanja in življenjske izkušnje. Otroci in učenci tako spoznavajo bogastvo domačega kraja, razvijajo spoštovanje do dela ter odkrivajo pomen znanja in sodelovanja za razvoj skupnosti.

V okviru projekta nastajajo tudi novi izdelki in učna okolja, ki bodo dolgoročno bogatili vzgojno-izobraževalni proces. V pripravi so visoke grede za vzgojo zelišč, nastaja slikanica o škrtu Letončku in šolskem zeliščnem vrtu, načrtovani pa so tudi projektne dnevi, posvečeni finančni pismenosti, trajnosti in podjetnosti. V prihodnjem šolskem letu bomo zastavljene dejavnosti še nadgradili. Med načrtovanimi vsebinami so izvajanje Pešbusa, redne mesečne aktivnosti v RE:SA-ŠA kotičku, projektne dnevi za vse učence ter številne pobude, ki bodo še tesneje povezovale vrtec, šolo in lokalno skupnost.

Ponosni smo, da skupaj z otroki, učenci, s starši in krajanji soustvarjamo okolje, ki spodbuja odgovornost, sodelovanje, ustvarjalnost in trajnostni razvoj. Verjamemo, da bomo v prihodnjih dveh letih projekta naredili še mnogo pomembnih korakov ter s skupnimi močmi gradili skupnost, ki zna odgovorno živeti danes in pogumno soustvarjati jutri.

Pomlad v vrtcu Sonček polna doživetij in novih izkušenj

Avtor: **Dominika Podgoršek, dipl. vzg.** Foto: *arhiv vrtca Sonček*

V vrtcu Sonček smo bili tudi letos skozi vso pomlad zelo aktivni. Otroci so sodelovali pri številnih dejavnostih, ob katerih so pridobivali nova znanja, razvijali spretnosti ter se ob tem zabavali in družili.

Ob Svetovnem dnevu Zemlje smo se pogovarjali o pomenu varovanja okolja ter s skupnimi dejavnostmi prispevali k lepšemu in čistejšemu okolju. Obeležili smo tudi Svetovni dan čebel. Ob tej priložnosti smo obiskali čebelnjak gospoda **Marka Dreva**, ki nam je na zanimiv način predstavil življenje čebel, njihovo pomembno vlogo v naravi ter delo čebelarja. V vrtcu Sonček sodelujemo tudi v projektu RE:SAŠA. V okviru projekta smo v vrtec povabili predstavnike komunalnega podjetja, ki so nam predstavili svoje delo. Otroci so si z velikim navdušenjem ogledali smetarski tovornjak in spoznali njegovo delovanje. Obnovili smo tudi znanje o pravilnem ločevanju odpadkov ter se pogovarjali o tem, kako lahko vsak posameznik prispeva k varovanju okolja.

Najstarejši otroci so se preizkusili v vožnji s kolesi in skiroji ter ob tem urili svoje gibalne spretnosti in prometno varnost. Z otroki, ki naslednje leto odhajajo v šolo, smo se za tri dni odpravili v Kamp Menina. Tam smo spoznavali življenje na kmetiji, se podali v adrenalinski park, uživali v vožnji s čolnom po jezeru, obiskali mlin ter se preizkusili tudi v vožnji s gokarti. Dnevi so bili polni raziskovanja, gibanja in nepozabnih doživetij.

Ker se šolsko leto hitro približuje h koncu, smo ga obeležili še z zaključnim popoldanskim srečanjem na igrišču vrtca. Vzgojiteljice smo pripravile različne zanimive dejavnosti, v katerih so otroci skupaj s starši vidno uživali in si na koncu opravljenega dela zaslužili osvežilni sladoled. Sproščeno druženje je bilo prijeten zaključek uspešnega in pestrega vrtčevskega leta. Vsem otrokom in njihovim družinam želimo prijetne, sproščene in brezskrbne počitnice. Otroci so si jih po vseh letošnjih dogodivščinah in pridno opravljenih nalogah zagotovo zaslužili.

Aktivno v poletje

Avtorica: **Urška Trotovšek** Foto: *arhiv vrtca Bambi*

Pomladni meseci so bili v vrtcu zelo pestri in dejavni. Otroci so sodelovali v številnih aktivnostih, s katerimi so združevali skrb za okolje, gibanje in pridobivanje novih znanj. Poseben uspeh je bila spomladanska akcija zbiranja papirja v okviru projekta RE:SAŠA.

Skupaj smo zbrali skoraj 2,7 tone odpadnega papirja. Akcija ni potekala zgolj v vrtcu, saj so se otroci skupaj z vzgojitelji odpravili po bližnji okolici, razdelili obvestila o zbiranju ter nato z vozovi obiskali domačine, ki so za akcijo pripravili odpadni papir. Ob tem so otroci spoznavali pomen ločevanja odpadkov, recikliranja in ponovne uporabe materialov. Z zbranim papirjem so v vrtcu tudi ustvarjali ter izdelali številne zanimive izdelke.

Za nabiranje kondicije smo poskrbeli tudi v okviru pohoda »Bambi pohodnikov« na bližnjo Goro Oljko in na nepozabnem športnem dnevu kamor se na Polzelo odpeljali z vlakom... Bilo je nepozabno. Pred zaključkom vrtčevskega leta otroke čaka še tradicionalni zaključni izlet »z avtobusom v neznano«, nato pa zaslužene poletne počitnice. Prepričani smo, da bodo v poletje vstopili polni novih znanj, lepih doživetij in veselja do gibanja. Tako smo pripravljene na aktivno poletje in se zopet javimo s počitnic.

Veliko pozornosti smo namenili tudi športnim dejavnostim. Ker se bliža poletje in čas vodnih radosti, so se otroci udeležili plavalnega tečaja v Velenju. Nekateri so svoje plavalno znanje še nadgradili, drugi pa so premagovali prve strahove pred vodo in naredili pomembne korake k samostojnosti v vodnem okolju. Ker je gibanje pomemben del predšolskega obdobja, smo organizirali tudi tečaj rolanja. Otroci so spoznali pomen uporabe zaščitne opreme, kot so čelada ter ščitniki za kolena, komolce in zapestja. Ob prvih korakih na rolerjih so razvijali ravnotežje, koordinacijo in vztrajnost, nekateri pa so že pokazali zavidljive rolerske spretnosti.

Čebelji dan 2026

Avtorica: *Neli Voglar* Foto: *DPM Šmartno ob Paki*

V soboto, 9. maja 2026, je pri čebelnjaku družine Drev v Slatini potekal Čebelji dan v organizaciji Društva prijateljev mladine Šmartno ob Paki. Dogodka se je udeležilo šest družin, ki so dopoldne preživele v prijetnem, poučnem in ustvarjalnem vzdušju.

Čebelarja **Marko** in **Nika Drev** sta obiskovalce prijazno sprejela ter jim predstavila čebelnjak, čebelarke pripomočke in delo čebelarja. Otroci so z velikim zanimanjem prisluhnili predstavitvi ter si lahko od blizu ogledali tudi notranjost panja in življenje čebel. Člani Društva prijateljev mladine Šmartno ob Paki so za najmlajše pripravili še dve ustvarjalni delavnici. V likovni delavnici so otroci ustvarjali z vodenimi barvami, v naravoslovni delavnici pa izdelovali semenske kroglice. Dogodek je bil lepo sprejet med udeleženci, saj je združil druženje, ustvarjalnost in pridobivanje novega znanja o pomenu čebel in čebelarstva.

Majske taborniške avanture

Avtorica: *Hana Horvat* Foto: *arhiv RHP*

Počasi se izteka še en taborniška sezona. Zadnje izdihljaje tega leta poskušamo podaljšati prav vsi, zato so se v preteklem mesecu naši MČ-ji udeležili dvodnevne taborniškega mnogoboja, najstarejši člani pa so vikend preživele v divjini, na bivakiranju na Golteh.

22. in 23. maja 2026 je v Šoštanju potekal taborniški mnogoboj rodov Šaleške doline. Člani iz voda tretješolcev so se letos prvič podali na takšno tekmovanje. Med drugim so se preizkusili v postavljanju šotora iz šotorskih kril, postavljanju ognja in lovu na lisico. Fantje so prikazali veliko spretnosti, znanja in poguma ter dosegli 2. mesto v svoji kategoriji. To je izvrsten dosežek in hkrati odlična spodbuda za vse ostale, da zberemo pogum in se v naslednjem letu udeležimo še kakšnega taborniškega tekmovanja. Zadnji vikend v maju so se GG-ji skupaj z vodniki odpravili na prav posebno dogodivščino – bivakiranje na Golteh. Tokrat smo s seboj vzeli naše največje nahrbtnike, vanje spakirali hrano, vodo ter orodje za dva dni in se odpravili v neznan. Po poti smo vadili orientacijo in do točke bivaka prišli s pomočjo zemljevida. Tam smo si iz šotorskih kril in palic pripravili bivak, nabrali veje in izkopalni luknjo za ognjišče ter si na tabornem ognju skuhalo večerjo. Daleč od cest in telefonskega signala smo preživele super vikend v divjini. Od konca taborniškega leta nas tako loči samo še zaključek, potem pa že začnemo z odštevanjem do vrhunca sezone, taborjenja v Ribnem.

Med srečo in spomini

Avtor: *Boris Vratinar, Literarna sekcija Potke*

To noč v srebrni mesečini
gledam te, gledaš me,
med srečo in spomini,
še čas za hip ustavi se.

Nekje v zlati sredini
ujela sva korak
med srečo in spomini
odpeljal je zadnji vlak.

Tvoja stopinja
v snegu izginja
spet sam bom čakal pomlad.

Vsaka solza zaman je,
vse moje so sanje
zgrmele globoko v prepad.

Morda sem edini,
ki sanjal je to.
Med srečo in spomini
še danes vidim kako;

tvoja stopinja
v snegu izginja
spet sam bom čakal pomlad.

Vsaka solza zaman je,
vse moje so sanje
zgrmele globoko v prepad.

odelo
Automotive Signal Lights

ODELO SLOVENIJA ZAPOSLUJE IN NUDI ŠTUDENSKO DELO

Na lokaciji v Preboldu zaposlimo:

- nastavljalce strojev (m/ž) – oddelek brizganja plastike
- sestavljalce (m/ž) – proizvodnja

Nudimo tudi **počitniško delo (m/ž) v proizvodnji.**

Organiziran je avtobusni prevoz na relacijah:

- Hrastnik–Trbovlje–Prebold ter
- Velenje–Šoštanj–Letuš–Prebold.

Prijave in informacije:
Email: zaposlitev@odelo.si
Telefon: 031 765 810
040 277 279

KULTURA

Kamenček sreče – majhna stvar, ki lahko nekemu polepša dan

Avtorica: *Metka Šprahman* Foto: *Metka Šprahman*

Nekateri menijo, da so kamenčki sreče le trend. Mogoče res. A vsak, ki je kdaj v roke vzel poslikan kamenček ali ga našel na svoji poti, ve, da se za njim skriva nekaj več. Vsak kamenček je poslikan z ljubeznijo, ustvarjalnostjo in predvsem z namenom, da nekoga osreči, razveseli ali mu vsaj za trenutek polepša dan.

Po odzivih ljudi, ki jih spremljam, lahko rečem, da so kamenčki sreče med ljudmi zelo lepo sprejeti. Veselijo se vsakega najdenega kamenčka, saj vedo, da je nekdo vložil svoj čas in dobro misel, da bi neznanцу pričaral nasmeh. Tudi moja zgodba s kamenčki sreče se je začela povsem spontano. Prvega sem našla na sprehajalni poti ob Paki proti Grudnovemu mostu. Drugega sem našla v Mariboru in prav ta je v meni prebudil željo, da bi tudi sama začela ustvarjati in puščati kamenčke sreče. Od takrat sem jih poslikala in pustila že veliko. Ne štejem jih več. Raztreseni so po različnih krajih in čakajo, da jih nekdo odkrije.

Po vsej Sloveniji nas je veliko, ki s temi majhnimi umetninami rišemo nasmeh na obraze neznancev. Vsak kamenček nosi svojo zgodbo in svojo dobro misel. Vzamem ga iz narave, ga poslikam z neškodljivimi barvami in ga nato vrnem nazaj v okolje, kjer potrpežljivo čaka svojega novega najditelja. Nekoga, ki bo v njem našel majhen košček sreče, namenjen prav njemu. Morda je kamenček le kamen. A včasih lahko prav tako majhna stvar človeku polepša dan, mu vrne nasmeh ali ga opomni, da na svetu

še vedno obstajajo prijaznost, srčnost in drobne pozornosti brez pričakovanj.

Uživajte v sreči, ki vam jo je nekdo namenil. Če najdete kamenček sreče, ga sprejmite kot majhen opomnik, da lepota pogosto tiči v najpreprostejših stvareh.

Priznanja za predano delo v ljubiteljski kulturi

Avtorica: *Mateja Potočnik* Foto: *Drago Tamše*

V petek, 5. junija 2026, je v Šoštanju potekala slovesna podelitev priznanj Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti, Območne izpostave Velenje. Med letošnjimi prejemniki sta bila tudi predstavnika kulturnega ustvarjanja iz Šmartnega ob Paki. Gledališče pod kozolcem je prejelo jubilejno priznanje JSKD OI Velenje za dolgoletno in uspešno delovanje na področju ljubiteljske gledališke dejavnosti, Pavel Fužir pa priznanje JSKD OI Velenje za dolgoletno in vsestransko delovanje na področju ljubiteljske kulture.

Gledališče pod kozolcem, ki deluje v okviru Kulturnega društva Šmartno ob Paki, že pet desetletij pomembno soustvarja kulturni utrip kraja. Njegove korenine segajo še dlje v preteklost, v čas, ko so domačini prve predstave uprizarjali pod kozolci. Od ustanovitve sodobne skupine leta 1976 je gledališče pripravilo številne odmevne predstave, gostovalo po Sloveniji in tudi v tujini ter se redno uvrščalo na pomembna gledališka srečanja in festivale. Posebna vrednost skupine je njena povezanost z lokalnim okoljem, sodelovanje z drugimi sekcijami društva ter skrb za gledališki podmladek. Velik pečat je pustilo tudi sistematično delo z mladimi. Že konec sedemdesetih let je nastala otroška gledališka skupina **Tamal kozolc**, ki je pod mentorstvom **Slavice Pečnik** več kot petnajst let uspešno vzgajala mlade gledališčnike. Mladi igralci so dosegali vidne uspehe na občinskih, regijskih in državnih srečanjih, gostovali doma in v tujini ter pomembno prispevali k razvoju gledališke ustvarjalnosti. Iz njihovih vrst so zrasli številni člani odraslega ansambla, tradicija dela z mladimi pa se nadaljuje tudi danes. Jubilejno priznanje je tako poklon dolgoletnemu kakovostnemu delu, bogati tradiciji in pomembnemu prispevku k razvoju ljubiteljske kulture v kraju.

Priznanje JSKD OI Velenje je prejel tudi **Pavel Fužir**, ki je v ljubiteljski kulturi dejaven že več kot 25 let. Kot dolgoletni in aktivni član Kulturnega društva Gorenje je sodeloval v številnih predstavah gledališke skupine Gorenje, med drugim v predstavah *Na kmetih*, *Poročil se bom s svojo ženo*, *Božična zgodba*, *Denar z neba* in *Zbudi se Katka*. Sodeloval je tudi z Gledališčem pod kozolcem, kjer je nastopil v treh predstavah. Poleg igralskega ustvarjanja se vključuje tudi kot instrumentalist pri različnih kulturnih dogodkih, od srednješolskih let dalje pa je organist v šmarški farni cerkvi. Pomemben je tudi njegov prispevek v ozadju kulturnega dogajanja, saj kot avtor

in oblikovalec pripravlja plakate ter gledališke liste za predstave in dogodke Kulturnega društva Gorenje. Njegovo delovanje odlikujejo predanost, ustvarjalnost in pripravljenost sodelovati pri najrazličnejših kulturnih projektih.

Prejeti priznanji sta priznanje dolgoletnemu delu, predanosti in ustvarjalnosti, ki bogatijo kulturno življenje v Šmartnem ob Paki. Hkrati sta tudi spodbuda za nadaljnje delo ter dokaz, da ljubiteljska kultura v našem kraju ostaja živa, kakovostna in povezujoča.

Iskrene čestitke Gledališču pod kozolcem in Pavlu Fužirju za zasluženi priznanji!

Predstavniki Gledališča pod kozolcem in Ožbej Fužir, ki je v očetovem imenu prevzel priznanje, skupaj z županom Jankom Kopušarjem in vodjo OI Velenje Nino Mavec Krenker.

Naši harmonikarji znova med najboljšimi

Avtorica: *Kristina Suhadolnik* Foto: *osebni arhiv Glasbene šole Goličnik*

V Topolšici se je 10. maja 2026 tekmovanje Šaleška harmonika odvijalo že petič zapovrstjo. Tekmovanje je pomembna postaja do Zlate harmonike Ljubečne, sicer enega nauglednejših harmonikarskih tekmovanj na Slovenskem.

Že od prve izvedbe Šaleško harmoniko podpirajo Mestna občina Velenje, Občina Šoštanj in Občina Šmartno ob Paki. Organizator tekmovanja in predsednik organizacijskega odbora Zlate harmonike Ljubečne **Robert Goličnik** je v Glasbeni šoli Goličnik na tekmovanje pripravil kar enajst tekmovalcev, od tega pet domačinov Šmartnega, slednji pa so bili vsi odeti v zlato!

Mentor je uspehov svojih varovancev zelo veseli in je nanje nadvse ponosen, čestitkam dobitnici in dobitnikom zlatih priznanj **Niki Drofelnik**, **Žigi Hriberšku**, **Tilnu Kumarju**, **Maju Kovačiču** in **Ažbetu Dvorniku** pa se pridružujemo tudi v uredništvu.

Kjer je volja, je pot

Avtorica: **Darja Arh Centrih** Ilustracije: **Eva Herlah**

Nad dimnikom krajevnega vrtca je kraljevalo ogromno gnezdo štrka **Štefa** in njegove ljubljene štokrlje **Špele**. Ko se je v kraj znova začela vračati pomlad, sta se z njo s potovanja po daljnih, toplih južnih krajih vrnila tudi Štef in Špela. Prvi se je vrnil štrk. Takoj je začel popravljati gnezdo, ki je med dolgo zimo utrpelo kar nekaj poškodb. Čez nekaj dni se mu je pridružila tudi Špela. Od tistega dne sta skupaj veselo letala naokoli in v kljunu prinašala nove vejice in šope trave, da bi ustvarila čim bolj varno in udobno zavetje za njuno novo družinico. Kmalu je napočil čas, ko je Špela izvalila prvo jajce. Dva dni kasneje še eno in čez dva dni še eno. Vsako izmed njih je bilo drugačno, zadnje nekoliko manjše od prvih dveh, a na vse tri sta bila ponosna, saj je vsako izmed njih skrivalo v sebi novo življenje. Skrbno sta jih grela s svojim pernatim telesom, da so ostala topla.

»Nikoli ne smejo ostati sama,« je odločno dejal Štef.

»Saj veš, da ne bodo,« mu je z ljubeznijo v glasu zagotovila Špela. »Za njih bova poskrbela tako, kot sva za vse do zdaj. Vedno bo nekdo v gnezdu in najina toplina bo svetu dala tri nove, lepe in ponosne štrke ali štokrlje.«

Rečeno, storjeno. Ko je jajca valila Špela, je Štef po njivah in travnikih iskal hrano, nato pa sta se zamenjala, da je lahko tudi Špela poskrbela zase. Štef je medtem sedel na jajcih, dremal in sanjal o lepotah, ki jim je bil priča na svojih neštetih potovanjih v daljne dežele. Nič ni zmotilo njunega ritma. Naj je sijalo toplo pomladno sonce ali pa je lilo kot iz škafe. Mesec april je minil, kot mignil, in z majem so se v kraj prikradli toplejši in prijetnejši dnevi. Kmalu je ponehalo tudi deževje. Okoli njih se je razbohotila čisto prava pomlad. Vse je cvetelo, vse je dišalo. In v enem izmed takih dni je v času Štefovega varstva na svet prikljuval **Šime**, prvi od treh novih otročičkov. Zvedavo je pogledal ogromno telo svojega očeta in izpustil negotovi zvok.

»Ne boj se, sine,« ga je veselo pozdravil oče. »Z mamo bova poskrbela, da se ti ne bo nič zgodilo. Pridi, stisni se k meni, da ti bo toplo. Svet okoli tebe bo že počakal, da ga raziščeš.«

Naslednji dan je lupino svojega jajca strla tudi **Štefi**, nato pa so vsi štirje nestrpnost čakali, da počli še zadnje, najmanjše jajce. Mali **Štefko** si je vzel še dolga dva dni, preden se jim je odločil pridružiti.

»Mami, mami, nekaj se dogaja,« je veselo zaščetebala Štefi, ko je njen bratec končno začel kljuvati svoj varni ščit. Vzel si je veliko časa, preden se je bil pripravljen soočiti z vso prostrano širino sveta, v katerega je pričivkal. Že prvi dan svojega življenja se je videlo, kako drugačen je bil od svojih starejših sorojencev.

»Dobrodošel med nami, Štefko,« ga je ljubeče pozdravila Špela in ga nežno objela z desnim krilom. Štefko je hvaležno sprejel njeno gesto in se hitro ves skrivil pod njim. Žal mu je bilo, da ni mogel ostati v jajcu, a mesto pod maminim krilom prav tako ni bilo napačno.

»Štefko boječka,« se je pošalila pogumna Štefi, ki je do takrat že dodobra raziskala vsak milimeter njihovega gnezda.

»Dovolj,« je njeno zbadanje prekinila mama štokrlja. »Štefko potrebuje nekoliko več časa, da se privadi. Bo že.«

Od tega dne dalje sta oče Štef in mama Špela neutrudno skrbela za vedno lačne kljune. Dobro sta poznala svoje otročiče in skrbno sta pazila, da je tudi Štefko dobil

svoj delež, čeprav sta ga Šime in Štefi spretno porivala v ozadje. Ko so se igrali, sta bila starejša otroka vse bližje robu gnezda, medtem ko se je Štefko previdno skrival v njegovem središču. Ko so spali, sta si starejša brat in sestra vedno izborna najboljše mesto pod perjem staršev, medtem ko je Štefko potrpežljivo čakal, da sta zaspala in se šele potem zakopal na varno, običajno čim globlje pod krila staršev. Šime in Štefi sta bila glasna, Štefko je bil tih. Onadva sta bila pogumna, Štefko pa previden in boječ. Bolj različni si skoraj ne bi mogli biti. Ko je napočil čas, da razširijo krila, sta Šime in Štefi vsak dan pridno krilila po gnezdu in se pripravljala na prvi let, Štefko pa je bil od groze kot okamenel.

»Bom res moral tudi jaz leteti?« je previdno vprašal mamo.

»Seveda boš moral leteti,« mu je odvrnila. »Kako pa boš drugače iskal hrano in pozimi odletel v tople kraje?«

»Torej res moram?« je z grozo v glasu ponovil Štefko. »Ojoj.«

Kako naj se spusti z višine? Kako naj se prepusti vetru? Zakaj bi sploh zapustil gnezdo? Tu mu je bilo prijetno. Tu se je počutil varnega. Ampak starši, Šime in Štefi bodo nekega dne odleteli in ga pustili samega. Če ne bo znal leteti, bo to njegov konec.

»Štefko, mati Narava ti je dala krila in možnost, da letiš,« je nadaljevala mama. Zdelo se je, kot da bi slišala tihi boj misli v njegovi glavi.

»Ampak, mami, strah me je,« je boječ začivkal. »Kaj pa če mi ne bo uspelo?«

»Povem ti dvoje, mali Štefko,« je dejala. »Najprej moraš verjeti vase. Če boš verjel, da ti bo uspelo, boš kmalu ponosno letal z nami in si sam lahko iskal hrano. Tako bom jaz mirna, ker bom vedela, da boš v redu, tudi ko ne bomo več skupaj. Kot drugo pa ti svetujem, da začneš čim prej, ker je svet okoli tebe prelep. Ne veš, kaj vse zamujaš v tem

malem gnezdu. Le z letom nad pokrajino boš lahko doživel vse in še več od tega, o čemer sva vam pripovedovala z očetom.«

Ta misel mu je bila vseč. Rad je poslušal očeta in mamo, ko sta jim pripovedovala o svojih dogodivščinah in o krajih, kjer sta letela. Če bo premagal strah, bo vse to lahko doživel tudi sam. Za takšno nagrado bi se pa res splačalo malo potruditi, a ne?

»Kaj je, Štefko, si se pokakal od strahu?« ga je znova zbadla sestra.

»Pusti ga, revo,« je dejal Šime. »Naj ostane in zgnije v tem gnezdu. Greva, Štefi.«

Ob teh besedah sta oba pogumno zaprhutala s krili in se prvič v življenju podala vetru naproti. Ko sta odletela tudi starša, je Štefko ostal sam.

»Mam' to,« si je rekel, ko se je končno odločil, da gnezdo ne bo edini kraj, ki ga bo videl v svojem življenju. »Hočem živeti. Hočem videti svet. Hočem, zato mi bo uspelo!«

Od takrat je bil gluh za vse pripombe svojih sorojencev. Ko je bil sam v gnezdu, je pridno razpiral krila in sem odločno pripravljal na svoj veliki dan. Ko ga je zgrabil strah, pa se je spomnil maminih

modrih besed: »Ne pozabi, Štefko. Kjer je volja, je pot!«

Lz njih je črpal moč, da je konec meseca julija tudi sam pogumno stopil na rob gnezda in sicer previdno, a odločno zaprhutal svojim pustolovščinam naproti. Res je, da je gnezdo zapustil zadnji, ampak pomembno je bilo le to, da mu je uspelo premagati strah.

PORTRET

Mladi inženir, ki energijo spreminja v pametne rešitve

Avtorica: Kristina Suhadolnik Foto: Žiga Mežnar – osebni arhiv

Žiga Mežnar, ki prihaja iz Skorna, je 28-letni diplomant magistrskega študija na Fakulteti za strojništvo v Ljubljani. Na dogodku Dan inženirjev prihodnosti 2026, ki ga je 1. junija v Klubu Cankarjevega doma organizirala Inženirska zbornica Slovenije, je prejel priznanje dr. Petra Novaka za najboljšo magistrsko delo s področja strojništva in gospodarskega inženirstva.

Henrik Glatz, predsednik strokovne komisije s področja strojništva, Žiga Mežnar, prejemnik Priznanja dr. Petra Novaka, Mitja Lenassi, predsednik matične sekcije strojnih inženirjev

Z Žigo srečava v prostorih podjetja BISOL Energija v Ljubljani, kjer opravlja delo vodje razvoja programskih rešitev. Začneva s pogovorom o nedavnem dosežku, ki je rezultat znanja, predanosti in samostojnega raziskovalnega dela. Nagrajeno magistrsko delo z naslovom »Optimizacija odjema glede na cene električne energije na trgu za dan vnaprej« je izdelal pod

mentorstvom **prof. dr. Mihaela Sekavčnika**. Njegova raziskava je zelo aktualna, učinkovita raba energije je namreč eden ključnih izzivov naše družbe, hkrati pa poseben dosežek, saj naslavlja aktualna vprašanja razvojne energetike ter ponuja uporabne odgovore na razvojne izzive. Inženirska zbornica Slovenije, ki s priznanjem spodbuja odličnost, inovativnost in strokovni razvoj mladih inženirjev, je ob podelitvi priznanja zapisala, da je Žigov pristop »primeren za integracijo v obstoječe sisteme ter podpira stroškovno učinkovitejše in uporabniku prijazno upravljanje energije«.

V energetiki je doma

Energetika je področje, kjer se Žiga počuti kot riba v vodi. Pred šestimi leti se je kot študent pridružil Holdingu Slovenske elektrarne, kjer je opravljal delo tržnega analitika. Tri leta kasneje je še z dvema takratnima sodelavcema v HSE začel z delom v podjetju BISOL Energija, hčerinski družbi podjetja BISOL Group. Na novem delovnem mestu se svoje znanje o energetiki nadgradil s spoznavanjem obračunskih modelov, temu pa je dodal še izkušnje z delom s toplotnimi črpalkami, ki jih je pridobil v času študija na fakulteti. Tako se mu je porodila ideja, kako vse znanje združiti v pametni sistem, s katerim izkoristimo toplotno kapaciteto stavbe in toplotno črpalko za dobrobit uporabnikov – nižje stroške porabe. Spoznanja, ki jih je prineslo njegovo magistrsko delo

želi implementirati tudi v prakso in z njimi nadgraditi obstoječe produkte v podjetju.

Prvi uspehi že v srednji šoli

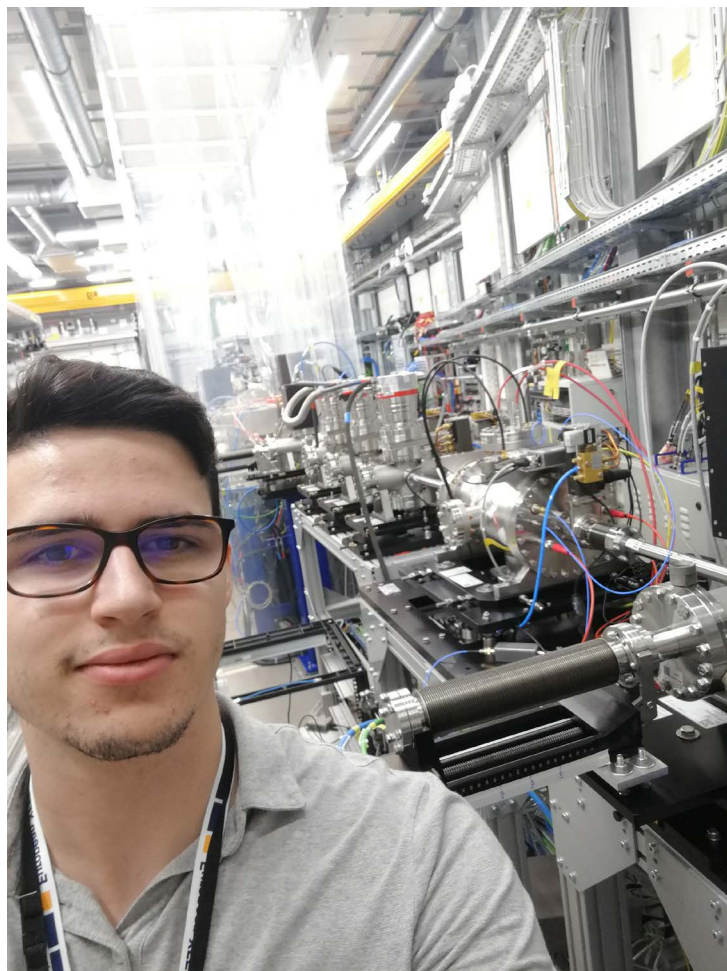
Žiga je zanimiv in prijeten sogovornik. Z žarom pripoveduje o stvareh, ki ga zanimajo, o svojih dosežkih pa govori zelo skromno in zadržano, četudi so osupljivi in za njegovo mladost spoštovanja vredni. Njihovi zametki pravzaprav segajo že v zgodnje otroštvo. Doma na kmetiji, kjer delo vselej prinaša izzive in »dovolj priložnosti, da se naučiš, če želiš,« pove, ga je že od malega vse zanimalo. Že v osnovni šoli je Žiga govoril, da želi postati strojnik, takrat si je kupil stroje za obdelavo lesa ter izdeloval vrata in omare, izdelal pa je tudi čebelnjak, v katerem je čebelaril. Zanimalo ga je vse, no, »razen biologije, kemije in zgodovine,« v smehu pove, zato se je kljub prigovarjanju mnogih namesto za gimnazijo odločil za strojno šolo v Velenju. Na slednji je postal **naj dijak** z odličnim uspehom v vseh letih izobraževanja. Prejel je tudi zlato priznanje na državnem tekmovanju v matematiki in zlato priznanje na državnem tekmovanju Projekcije in kotiranje. Hkrati je idejno zasnoval, konstruiral in izdelal pečat Strojne šole ter pripravil tudi proizvodnjo linijo za avtomatizacijo izdelave. Po koncu pouka je skoraj vsako drugo popoldne ostajal v šoli in uril svoje sposobnosti, s projekti pa je nadaljeval tudi doma, v tem obdobju sta denimo z očetom na prafaktorje razdrla 50-letni starodobni traktor in ga popolnoma obnovila. Žiga je sodeloval tudi pri izdelavi CNC-programa za prototip 3D-tiskalnika ter pri izdelavi ohišja za prototip ionizatorja zraka pod okriljem Elektro in računalniške šole. Uspehe na strojni šoli je kronal z nazivom **zlatega maturanta**. Z vpisom na Fakulteto za strojništvo v Ljubljani je sledil svojim otroškim sanjam, da bi postal strojnik.

Nočni poskusi z elektromotorji na strehi

Na fakulteti se je podrobneje spoznal s programiranjem. Hitro je ugotovil, da ga to področje še posebej zanima, začel je s programiranjem v okviru študijskega predmeta in izven. Tako je postal del ekipe Design/Build/Fly, v kateri so gradili karbonsko letalo za tekmovanje v Ameriki. Tekmovanje je bilo zastavljeno v treh misijah, ki so med sabo izključujoče (če letalo optimiziraš za prvo misijo, boš slab v drugih dveh, pojasni). Letalo je zato treba optimizirati tako, da bo model kar najboljše uravnotežen med vsemi misijami. S sošolcem iz fakultete sta razvila simulacijsko orodje, ki je simuliralo vse kombinacije letal, ki jih je možno izdelati. Tako so v ekipi preigrali na milijone kombinacij in naposled prišli do optimalnega modela. Pri delu so se precej zabavali in se, zavrlo delanja poskusov, ponoči z avtom vozili po lžanski cesti v Ljubljani s palico na strehi, na kateri so bili elektromotorji, testirali zračni upor z zastavami, pri tem pa vse skupaj skrbno merili. Postal je jasno, da je programiranje tisto, ki bo odslej krojilo njegovo usodo.

Čeprav je programiranje njegova služba in hobi, Žiga rad uživa tudi v prostočasnih aktivnostih.

Opravlja delo, ki ga veseli

Žiga se je v času študija udeležil trimesečnega programa, kjer je delal na optimizaciji mikro-šob za rentgensko difrakcijo, predhodni najboljši rezultat je izboljšal za 10-krat, bil pa je tudi del enotedenskega eksperimenta na laserju za proste elektrone v Hamburgu (slika zgoraj). Svoje bogate multidisciplinarne izkušnje s pridom uporablja pri svojem delu. Dobro poznavanje fizikalnih zakonitosti, zanimanje za ekonomijo in zahteve trga ter velika ljubezen do programiranja mu danes omogočajo, da pred sabo vidi celoten spekter in smiselno oblikuje izdelek. Trenutni produkt, ki ga je izdelal in mi ga tudi pokaže, je pametni sistem, na katerem lahko stranka v realnem času spremlja porabo elektrike in lahko, glede na svoje cilje, maksimalno optimizira porabo. Gre za pametno omrežje, ki želi energetiko narediti bolj enostavno za uporabnika. Njegova služba je njegov hobi, pove. In to reče z veseljem. »Privilegij je, da lahko toliko časa v dnevu namenim stvarim, ki me zanimajo.«

Cepljen strojnik

Čeprav so ga trije profesorji iz različnih kateder povabili k doktorskem študiju, se zanj zaenkrat še ni odločil, saj ga služba zelo navdihuje. Ob koncu se vrneva nazaj k njegovemu otroštvu in Žiga pripoveduje, da je ponosen na kraj, od koder prihaja, saj sta mu družina in lokalno okolje omogočila, da je razvil svoje potenciale. Otrok, ki je nekoč sanjal, da bo strojnik, je danes atipični programer, pravzaprav »cepljen strojnik«, kot se poimenuje, ki ga navdihuje energetika. Le-ta pa zanj hrani še kar nekaj izzivov in nedvomno tudi uspehov.

NK Šmartno 1928: Pregled sezone

Avtor: NK Šmartno 1928 Foto: arhiv NK Šmartno 1928

Za nogometaši in nogometašicami NK Šmartno 1928 je še ena izjemno dinamična in delovna sezona, ki je na igrišče pod Goro Oljko prinesla vse tisto, zaradi česar imamo nogomet radi – od prešernega otroškega veselja do trdih tekmovalnih preizkušenj.

V mladinskem pogonu se rojeva ljubezen do igre in gradi prihodnost

V mladinskem pogonu je bila sezona pravi poligon učenja, vztrajnosti in grajenja karakterja. Medtem ko so najmlajše selekcije skozi turnirje in igro spoznavale osnove ter z nasmehom nabirale prve tekmovalne kilometre, so se starejše selekcije soočile z zahtevnejšimi preizkušnjami. V hudi konkurenci nekatere selekcije rezultatsko morda niso dosegle vseh zastavljenih ciljev na prvenstvenih lestvicah, a prav te težke tekme in rezultatski izzivi so tisti, ki mlade fante utrjujejo. Klub namreč ne ocenjuje uspeha le skozi točke, temveč skozi ekipni duh, napredek posameznikov in nepopustljivost, ki so jo fantje kazali do zadnjega sodnikovega piska.

Članska ekipa z najboljšim strelcem lige

Članska zasedba je s srčnimi predstavami, predvsem pred domačimi navijači dokazala, da ima pravo ogrodje za prihodnost. Pomlajena ekipa je zasedla sredino lestvice 3. SNL Vzhod, **Ardit Vežaj** pa je z 22 doseženimi zadetki postal prvi strelca lige.

Hvala

NK Šmartno 1928 se ob koncu sezone zahvaljuje vsem igralcem, trenerjem, staršem, zvestim navijačem in sponzorjem. Vsak poraz je bil lekcija, vsaka zmaga nagrada, skupaj pa tvorijo trdno stopnico za prihodnje izzive.

Tek za začetnike – kako začeti in predvsem vztrajati (Šmartno teče – rekreativa)

Avtor: Vid Rek Foto: osebni arhiv

Ko pomislimo na tek, si pogosto predstavljamo hitre tekače, dolge razdalje, veliko napora in visoke hitrosti. A resnica je precej bolj preprosta – za začetek zares ne potrebujemo veliko. Potrebna sta predvsem dobra volja in odločitev, da naredimo nekaj zase, za svoje telo in dobro počutje.

Tudi sam nisem začel kot izkušen tekač, čeprav sem vrsto let treniral nogomet v NK Šmartno 1928 in kasneje v NK Rudar. Kljub športni preteklosti začetki niso bili lahki. Bili so počasni, polni vprašanj in dvomov: koliko teči, kakšen tempo držati, ali sem sploh sposoben in ali mi bo uspelo doseči zastavljene cilje? Danes lahko iz lastnih izkušenj povem, da začetniki pogosto naredimo isto napako – začnemo prehitro, s prevelikimi pričakovanji in včasih brez prave priprave. Prav zato je moj nasvet preprost: začnite počasi.

Za začetek ne potrebujemo veliko: udobne športne copate, nekaj časa in predvsem potrpežljivost. Rezultati ne pridejo čez noč, ampak postopoma. In prav v tem je čar, pogosto ugotovimo, da zmoremo več, kot smo sprva verjeli. Pomembno je tudi poslušati svoje telo in iti proti ciljem s trezno glavo ter realnimi pričakovanji. Pri tem moramo vedeti, da dnevi počitka niso znak lenobe, ampak pomemben del napredka in regeneracije. Gibanje mora postati nekaj, kar nam daje energijo, boljše počutje in motivacijo, ne pa nepotrebne stresa ali poškodb.

Sam sem skozi gibanje ugotovil, da tek ni le šport, ampak tudi način sprostitve, čas za zbitritev misli in priložnost, da postopoma premikaš svoje meje. Najlepši občutek pa je, ko ugotoviš, da postajaš boljša verzija samega sebe. Danes so moji cilji povezani tudi z daljšimi razdaljami in triatlonom (plavanje, kolo in tek), a še vedno verjamem, da je najtežji in hkrati najpomembnejši prav prvi korak. Zato vabljeni vsi, ki si želite narediti nekaj zase, se gibati in preživeti čas v dobri družbi. Vsak torek in četrtek ob 19.00 se dobimo na lahkotnem rekreativnem teku v Martinovi vasi v Šmartnem ob Paki (pri šotoru). Ne glede na starost, kondicijo ali izkušnje – cilj ni tekovanje, temveč gibanje, druženje, dobra volja in povezovanje med občani.

Vsak začetek šteje – morda je prav zdaj pravi čas za vaš prvi korak.

Kolesarjenje v neznano

Avtorica: **Barbara Zupan** Foto: **ŠD Podgora**

V soboto, 23. maja 2026, smo v ŠD Podgora uspešno izpeljali prav posebno kolesarsko dogodivščino – »Kolesarjenje v neznano«. Pot nas je vodila iz Podgore proti Letušu, nato po levem bregu Savinje vse do Mozirja in naprej proti Nazarjam.

Prvi krajši postanek smo naredili v Soteski ob Savinji, kjer so otroci z največjim veseljem metali kamenčke v reko in uživali v naravi. Pot smo nadaljevali skozi Loke in ob Gaju proti Nazarjam ter se povzpeli na samostanski hrib. V prijetni senci mogočnega tulipanovca smo si odpočili in nabrali novih moči za nadaljevanje poti. Po desnem bregu Savinje nas je pot vodila do Mozirja, skozi Ljubijo na kolesarsko stezo. Posebno veselje je med mladimi kolesarji požel vzpon na Gorenjski klanec, kjer so vsi želeli postati pravi Pogačarji. Skozi Slatine in Paško vas smo prikolesarili do Šmartnega, kjer nas je čakal zaslužen sladolead. Veseli in ponosni smo, da smo vsi varno ter polni lepih vtisov prispeli na cilj.

Posebna pohvala najmlajšima udeleženkama, štiriletnicama **Lili** in **Juliji**, ter seveda vsem kolesarjem, ki so uspešno premagali skoraj 30 kilometrov dolgo pot! Veseli nas dejstvo, da se družimo vse generacije – od najmlajših do tistih malo starejših. Hvala vsem za prijetno družbo in lepo vzdušje. Upamo, da bomo prihodnje leto kolesarili v še večjem številu!

DOBER TEK

Resnice in zmote o zeliščih

Avtorica: **Boža Polak**

Velikokrat opazim, da ljudje nabirajo zelišča kjerkoli, v vsakršnem vremenu in še bi lahko naštevala. Ker v tem času zelišča zelo intenzivno rastejo in je pravi čas, da si jih nabereмо, vam bom v nadaljevanju predstavila osnovna pravila za nabiranje, sušenje in shranjevanje zelišč ter njihovo uporabo. Osnovno vodilo naj bo, da nabiramo samo zelišča, ki jih poznamo, potrebujemo oziroma uporabljamo.

Če želimo, da bodo nabrana zelišča uporabna in učinkovita je potrebno poznati:

- zelišče;
- učinkovine, ki jih zelišče vsebuje;
- namen in uporabo posameznega zelišča ter
- naslednja osnovna pravila za nabiranje, sušenje in shranjevanje zelišč:

1. Zelišča nabiramo v naravi

Ker zelišča rastejo v naravnem okolju, moramo skrbno paziti, da ne povzročamo škode, tako, da s koraki neorganizirano teptamo vse pred sabo. V gozdu in na travniku moramo upoštevati, da je tako rekoč vsako zemljišče last nekoga in njegova last so tudi rastline, ki tam rastejo. Če je lastnik znan, ga vprašamo za dovoljenje.

2. Količina nabranih zelišč

Naberemo le zelišča, ki jih potrebujemo za lastno uporabo in le toliko, kot jih potrebujemo za svojo uporabo,

predvidoma za 1 leto.

3. Nabiramo samo tista zelišča, ki jih dobro poznamo

Zelišča moramo natančno poznati in prepoznati, da jih ne zamenjamo med seboj. Poznati moramo tudi učinkovine, ki jih zelišče vsebuje ter namen in zdravilnost uporabe, kajti vsako zelišče ima drugačne sestavine in drugačne lastnosti in vsako zelišče ne pomaga vsem ljudem enako. To pomeni, da nabiramo le tista zelišča, ki jih dobro poznamo in le tista, ki jih potrebujemo.

4. Nikoli ne nabiramo zaščiteneh ali redkih rastlin

Nikoli ne nabiramo zaščiteneh rastlin (rumeni svišč, kranjski jeglič, lepi jeglič ali avrikelj ...) ali redkih rastlin. Če nabiramo cvetove redkih rastlin obstaja nevarnost, da jim onemogočimo rast, saj ne morejo razviti semena, ki je potrebno za nadaljnje razmnoževanje. Z nabiranjem korenin pa lahko rastlino dokončno uničimo. Če v domači lekarni potrebujemo katero

od teh rastlin, jo kupimo v lekarni ali v specializirani trgovini.

5. Zelišč ne nabiramo na vseh površinah

Zelišč ne nabiramo ob cestah in poteh ali tik ob železniški progi, ker so te rastline prašne in so brez uporabne vrednosti, prav tako ne v bližini tovarn in industrijskih odpadkov ali kjer so gnojene travniki. Rastline nabiramo najmanj 200 m stran od teh površin.

6. Varujmo naravo in ne uničujmo rastlin

Varujmo naravo in ne uničujmo celih rastlin s puljenjem ali nesmiselnim trganjem. Vedno nabiramo rastlinske dele, ki jih potrebujemo in pazimo, da ne poškodujemo preostalih delov ali cele rastline.

7. Nabiramo le odrasle rastline

Nabiramo le odrasle rastline, mlajše pustimo, da se razvijejo in osemenijo. Če nabiramo cele rastline, jih moramo pustiti dovolj za seme. Pri izkopavanju korenin pazimo, da rastline ne izkoreninimo in vedno pustimo še nekaj nedotaknjene

rastline.

8. Nabiramo le zdrave rastline

Nabiramo le zdrave in močne, nepoškodovane rastline oziroma njihove dele. Porumenelih, porjavelih, starih, prašnih, nagnitih, rjastih, od gliv napadenih, objedenih ali drugače poškodovanih rastlin ne nabiramo, ker nimajo zdravilnega učinka.

9. Rastline nabiramo po določenem redu in jih ne mešamo med seboj

Zelišč ne nabiramo brez reda in nikoli jih ne mešamo med sabo. Vsako zelišče naberemo posebej in tudi posebej posušimo. Če nabiramo več različnih rastlinskih delov, jih ločujemo sproti – korenine dajemo v posebno posodo, da preostalih delov rastline ne zamažemo s prstjo. Nabranih zelišč ne tlačimo, ker se zmečkajo in se tako rada vnamejo, segrejejo in pokvarijo. Liste in cele rastline odrežemo z nožem ali škarjami, da iz zemlje ne potegnemo cele rastline, korenine pa izkopljemo z motiko ali lopato in pazimo, da jih ne poškodujemo.

10. Čas nabiranja zelišč

Pomemben je pravi čas nabiranja zelišč, ker se zdravilna moč rastline porazdeli preko dneva. Priporočljivo je spremljati setveni koledar in lunine mene, ki ima opisne simbole kdaj so primerni dnevi za nabiranje cvetov, listov, korenin, in plodov.

Zelišča nabiramo skozi celo leto, odvisno od vrste in dela rastline, ki ga nameravamo nabrati. Izognemo se opoldanski vročini in močni sončni pripeki. Najprimernejši čas za nabiranje je dopoldne, ko sonce še ne pripeka, ali pozno popoldne, ko sonce izgubi svojo moč. Zvečer je zdravilnost rastlin manjša zaradi dnevnega kroženja sokov.

Kaj nabiramo in kdaj:

- cele rastline (ko začnejo cveteti),
- cvetovi, socvetja – rman, bezeg (sredi cvetenja),
- listi (ko so že razviti, pred cvetenjem oziroma, ko so že nastavki cvetov),
- skorja, lubje – lubje mladih poganjkov in tanjših vej (spomladi),
- popki (preden se pojavijo listi – paziti je treba, da ne zamenjamo rastline),
- semena, sadeži (preden čisto dozori),
- korenine - dve in več let starih rastlin (jeseni – ko odmre nadzemni del).

11. Rastline nabiramo v suhem vremenu

Zelišča nabiramo samo v suhem vremenu, nikoli zjutraj, ko je še rosa. Ne nabiramo jih kadar dežuje ali takoj po dežju, v močni megli ali v jutranji rosi oziroma jih nabiramo samo v popolnoma suhem sončnem vremenu saj imajo takrat zelišča največjo moč. Zaradi vlage nadzemni deli potemniijo, počrniijo, postanejo pegasti in so brez vrednosti. Po večdnevem deževju počakamo vsaj tri dni, da rastlina znova pridobi zadostno količino učinkovin. Zelišča nabiramo, ko je stanovitno vreme. Po daljšem sušnem obdobju je v rastlinah manj učinkovin, po daljšem deževnem obdobju pa je v njih zelo veliko vode.

12. Zelišča nabiramo v vrečke ali košare, ki prepuščajo zrak

Zelišča nabiramo v papirnate ali platnene vrečke ali v pletene košare, ki prepuščajo zrak. Uporabimo tudi vrtno rokavice (pekoča kopriva).

13. Zelišča moramo posušiti hitro

Korastlinoutrgamo, se začnerazkrojevalno delo encimov in drobnoživk, ki pokvarijo vrednost zelišča, če tega pravočasno ne preprečimo. Zelišča je treba posušiti hitro, da ohranijo barvo, saj so porumenela in obledela brez vrednosti. Ko rastlini odvzamemo vodo, onemogočimo drobnoživke, ki brez vode ne morejo živeti in se razmnoževati. Sušimo jih vedno takoj po nabiranju, in sicer v suhem, čistem in zračnem prostoru, najbolje na podstrešju. Če jih sušimo na prostem, jih je treba sušiti v senci, nikdar na soncu. Sonce oziroma premočna svetloba in toplota pri večini zelišč uničita njihove učinkovine. Zaradi rose in dežja jih nikoli čez noč ne puščamo zunaj. Rastline na tanko položimo na čisto podlago (ovojni papir, lesa za sušenje). Med sušenjem jih večkrat obrnemo, preložimo ali celo zamenjamo vlažno podlago. Plodove lahko sušimo tudi v pečici, ampak temperatura ne sme preseči 35 stopinj Celzija. Socvetja in zeli lahko sušimo tudi obešene v šopkih na vrvcih, s cvetovi navzdol, da se vanje steče vsa zdravilna vsebnost. Korenine temeljito očistimo zemlje in jih nato operemo. Pred sušenjem jih nastrgamo, narežemo na kolobarje ali trakove ter enakomerno razporedimo po papirju, ki vpija vlago. Sušimo jih v pečici pri temperaturi 50 do 60 stopinj Celzija. Ko postanejo krhke, jih stremo ali zmeljemo in shranimo. Rastline so suhe, če se listi v rokah drobijo, stebila in skorje pa lomijo. Pravilno posušeni deli zdravilnih rastlin se

imenujejo droge. Čas sušenja je različen, poleti morajo biti cvetovi suhi v petih dneh, korenine po dveh tednih, v jeseni pa se čas sušenja podaljša za dvakrat. Listi so suhi, ko postanejo krhki in lomljivi, cvetovi drobljivi, stebila lomljiva in toda, korenine in lubje pa krhko.

Po pravilnem sušenju zelišča obdržijo prvotno barvo in večino zdravilnih snovi. Posušene rastline zdrobimo ali narežemo.

14. Zelišča hranimo v suhem in temnem prostoru

Uporabnost listov in cvetov je eno leto, korenin in lubja do dve leti, razen, če hranimo v steklenih posodah. Po izteku roka uporabnosti zelišč ne zavržemo ampak jih uporabimo za pripravo različnih kopeli. Posušene rastline hranimo v papirnatih vrečkah z dvojno steno, ki jih dobro zapremo. Lahko jih hranimo tudi v kartonski škatli, stekleni posodi (temno steklo, ki ščiti pred sončno svetlobo) ali v platneni vrečki, v suhem in temnem prostoru. Vrečka, škatla ali steklena posoda morajo biti označene z imenom nabrane rastline in datumom kdaj smo rastlino shranili. Najbolj primerno je shranjevanje v posodah iz temnega stekla ali keramike, ki se dobro zapirajo. Tako je zelišče zavarovano pred svetlobo, sončnimi žarki, vlago in prahom. Povečan je tudi čas uporabnosti zelišča.

PRIPRAVKI IZ ZELIŠČ

Najpogosteje iz zelišč pripravljamo čaje. Poznamo več vrst priprave čajev. Čaj iz korenin lahko pripravimo na dva načina, odvisno od snovi, ki jih vsebujejo.

Prvi način je ta (baldrijan, kolmež, slez), da korenine prelijemo z mrzlo vodo, pokrijemo in pustimo stati eno do dve uri, lahko tudi osem do dvanajst ur, odvisno od aktivnih zdravilnih snovi, ki se s tem izlužijo, nato ga precedimo in popijemo. Po drugem načinu pa čaj iz korenin pripravimo tako, da korenine poparimo z vrelo vodo, pokrijemo in pustimo stati dvanajst ur, da se iz njih izluži zdravilna snov. Čaj iz nežnih zelišč in cvetov (cvet kamilice, bezga) pripravimo tako, da zelišče prelijemo z vrelo vodo, pokrijemo, pustimo stati 5 – 10 minut, precedimo. Na ta način pripravljamo močno dišeče, aromatične čajne mešanice, ki vsebujejo eterično olje, ki na vročem rado hlapi. Če ni drugače določeno, vzamemo eno do dve čajni žlički čajne mešanice na skodelico (200 ml) vrele vode. Čaj iz rastlinskih stebel in listov (npr. listi poprove mete) pripravimo tako,

da damo zelišče v hladno vodo, zavremo, odstavimo, pokrijemo in pustimo stati, dokler se ne ohladi. Čaj iz plodov (npr. šipek, borovnice) in korenin določenih rastlin pripravimo tako, da damo zelišče v hladno vodo, zavremo, pustimo vreti nekaj minut, nato ohladimo in popijemo; tako pripravimo čaj iz korenin in plodov.

Zelo pogosti pripravek iz zelišča je **tinktura**. O tinkturi govorimo takrat, ko zelišče namakamo v alkoholu različne koncentracije pri običajni sobni temperaturi. Najbolj pogosto se uporablja od 40 do 70 % alkohol ali močno žganje. Običajne alkoholne izvlečke pripravljamo tako, da 200 g svežih rastlin namočimo v 800 g alkohola. Če ima rastlina močno delujoče snovi vzamemo 100 g rastline in namočimo v 900 g alkohola. Po določenem času precedimo in shranimo v temni steklenici. Tinkture uporabljamo v obliki kapljic in jih vedno uživamo razredčene z vodo ali čajem.

Tudi **zeliščno vino** je eden izmed pripravkov. O zeliščnem vinu govorimo takrat, ko zelišče namočimo v vinu. Predpisane so iste količine kot za tinkture. Uporabljamo suho belo vino, nekateri pa raje tudi rdeče vino.

V kulinariki pogosto uporabljamo **zeliščna olja** in **zeliščne kise**, ki si jih lahko prav tako pripravimo sami. Namesto v alkoholu ali vinu, sveže rastline namakamo v olju ali jabolčnem kisu ali jih pripravimo na maščobi.

Iz zelišč pripravljamo tudi različne **sirupe** (smrekovi vršički, timijan, ipd.) Sirup pripravimo iz zelišč in sladkorja. Vsebino postavimo na sonce, pokrijemo s folijo in pustimo, dokler se sladkor na raztopi. Sirupe lahko pripravimo tudi tako, da poparkom ali prevretkom dodamo med ali sladkor, in tako podaljšamo uporabnost prevretkov in poparkov. Sirupi so idealno zdravilo za kašelj (timijan, ozkolistni trpotec, slez, itd).

Zdravilne učinkovine rastline je mogoče izločiti tudi v **olje**, iz katerega nato pripravljamo olje za masiranje ter kreme in mazila za zunanjo uporabo. Takšna olja morajo biti shranjena v hladnem in temnem prostoru. Ločimo olja pripravljena po vročem ali hladnem postopku. Pri vročem postopku damo zelišča in olje v stekleno posodo, postavimo nad kozico z vrelo vodo in približno tri ure počasi segrevamo. Nato mešanico precedimo in stisnemo. Pri hladnem postopku zelišča namočimo v hladno olje.

Med pripravke, ki jih lahko pripravimo iz zelišč spadajo tudi **kreme** in **mazila**. Marsikdo ne ve, kakšna je razlika med njimi. Kreme so sestavljene iz maščobne faze (olja, masla, voski, ipd.) in vodne faze (destilirana voda, hidrolat, ipd). Sestavine se vpijajo v kožo in jo mehčajo. Mazilo vsebuje samo maščobe. Maščobe se ne vpijejo v kožo, temveč naredijo na njeni površini tanko plast. Zato jih nanašamo na kožo, da jo zaščitimo.

Iz zelišč pripravljamo tudi **obkladke**. Pripravimo jih na dva načina in sicer tako, da gazo namočimo v vroč ali hladen zeliščni ekstrakt in jo položimo na boleče mesto. Po drugem postopku pa sveža ali posušena zelišča, ki smo jih predhodno poparili polagamo na obolelo mesto. Obloge (npr. orehove liste) pripravimo iz sesekljanih svežih ali poparjenih zelišč, ki jih zavijemo v gazo, po potrebi segrejemo in položimo na prizadeto mesto.

Eden izmed pripravkov iz zelišč so tudi **praški** in **kapsule**. Uporabljamo že pripravljene, ki jih kupimo v lekarni, saj doma nimamo pogojev za pripravo.

Različno pripravljene čaje dodajamo tudi kopelimi.

OPOZORILA IN PRIPOROČILA

Pri uporabi zelišč za odpravo različnih blažjih zdravstvenih tegob moramo biti zelo previdni, da si ne naredimo več škode kot koristi.

- Nobenega zelišča ne uporabljamo predolgo, ker lahko pride do neželenih učinkov (npr. brinje draži ledvice).
- Ljudje z občutljivim želodcem morajo biti previdni pri uživanju čajev iz zelišč, ki vsebujejo velike količine grenčin.
- Kdor ima težave s srcem, naj se odpove pripravkom iz lipovega in bezgovega cvetja in naj raje uporabi kakšen nadomestek teh zelišč.
- Zeliščnih čajev običajno ne sladkamo, sploh pa ne čajev pri driski, prebavnih težavah, sladkorni bolezni.
- Zelišča vedno uporabljamo po navodilih in predpisanih odmerkih.
- Pazljivo je treba ravnati s pripravki za zunanjo uporabo pri arniki, pelinu in rmanu, ker lahko pride do preobčutljivostne reakcije na koži. Zaznani primeri fotoalergij, ki nastanejo zaradi odziva na različne rastline ob izpostavljenosti soncu so

tudi pri ajdi, vinski rutici, šentjanževki, ki vsebujejo kumarine.

• Pri uporabi zelišč iz košarnic lahko pride do navzkrižnih reakcij (oman, arnika, artičoka, navadni pelin, benediktinka, zlata rozga, kamilica, repinec, plavica, regrat, pegasti badelj, ognjič, rman, sončnica, slamnik, potrošnik).

• Velika preobčutljivost na črevesni sluznici se lahko pojavi ob zaužitju pripravkov iz jegliča, zelene, artičoke, agrumov, peteršilja.

• Pri zunanji uporabi koprive lahko pride do mehurčkov na koži.

• Čaje, ki so namenjeni lažšanju določenih bolezenskih znakov (lipa, cvet bezga, pljučnik, materina dušica, trpotec, nijvska preslica) pijemo samo tedaj, ko želimo pozdraviti določeno stanje, drugače jih ne pijemo.

• Zelo dobro moramo poznati zelišča in učinkovine, ki jih le-ta vsebujejo, saj določena zelišča potencirajo ali izničijo delovanje zdravil. Npr. timol, ki ga najdemo v šetrajju in timijanu, lahko vpliva na zdravila za ščitnico.

• Nekoč se je nekdo vprašal: »Zakaj človek umre, če na vrtu goji žajbelj?« Žajbelj vsebuje tujon – živčni strup, ki se izluži iz žajblja, če ga namakamo v žganju in tudi v vinu, ker vsebuje alkohol. Tujon ni topen v vodi. Strupen je za ljudi in živali, seveda pa je razlika le v količini zaužitega tujona, pri živalih malo, pri ljudeh več. Podobno je s timolom, ki ga najdemo v šetrajju, timijanu, materini dušici. Tudi pelin vsebuje tujon in zato je priprava pelinkovca prepovedana. Žajbljevo žganje naredimo pravilno tako, da iz žajbljevih listov naredimo poparek, precedimo in nato dodamo žganje.

• Pazljivo je treba ravnati z gabezom, ki vsebuje alkaloide, ki se nalagajo v jetrih in jih lahko poškodujejo. Zato je bolje kupiti gabezovo mazilo v lekarni, kjer je precizno odmerjen % gabeza.

• Arnika se uporablja samo za zunanjo uporabo, za uživanje so le homeopatska zdravila izdelana iz arnike. Arniko v različnih zeliščnih likerjih nadomestite z ognjičem.

• Pripravkov iz ameriškega slamnika ne uživamo več kot 10 dni, ker potem je učinek ravno nasproten kot naj bi ga imel.

- Rastline z grenčinami (npr. hmelj) se morajo izogibati ljudje, ki imajo probleme z želodčno sluznico, ker grenčine pospešujejo izločanje želodčnih sokov.
- Uporaba olivnega olja pri dolgotrajni uporabi zaradi prisotnosti linolne kisline povzroči spremembe na koži – rdeči madeži, ki se luščijo. Za namakanje zelišč so olj primerna druga olja.
- Tinkture oziroma alkoholni izvlečki iz rastlin niso primerni za otroke in za odrasle, ki imajo težave z želodcem. V zadnjem času je na tržišču že zelo veliko pripravkov, ki so izdelani na osnovi glicerola.
- Pri pripravi pripravkov iz sivke za notranje uživanje vedno uporabljamo pravo sivko in ne lavandina, ki vsebuje kafro.
- Pri uporabi pripravkov iz zelišč, ki imajo

diuretičen učinek (breza, preslica, zlata rozga), moramo paziti, da jih ne pijemo predolgo in da pijemo dovolj vode, da ne odplavijo elektrolitov iz organizma.

- Pitje čaja je časovno omejeno in je odvisno od namena pitja. Splošno pravilo je, da posamezno vrsto čaja pijemo od 10-14 dni.

SPOZNAJMO SVOJO OBČINO

Obdobje obletnic, uspehov, veselja in globoke žalosti

Avtor: **Marjan Knez**

V prehodu stoletja in tisočletja smo v Šmartnem doživljali pravo dramo. Spletko zgodb: osebnih, krajevnih in družbenih. S cmokom v grlu sestavljam ta tretji zapis o ljudeh, ki so z nami le še v mislih in srcih. Naloga ni lahka! Res se me dotakne! Upam, da tudi vas.

Naša mlada občina se je že bila organizirala v deset vaških skupnosti, zaživeli so vaški odbori; bil je čas za razmah društev in klubov. Ustanavljala so se po tekočem traku. Civilna družba je bila v razcvetu. Igrali smo v 1. nogometni ligi, gasilci in kulturniki so slavili 100-letnico, s sokrajanko smo se udeležili OI v Torinu, otvorili smo Mladinski center, Slovenija je vstopila v EU. Žal pa smo tudi jokali ob velikih izgubah, ki so za vedno zaznamovale naš kraj.

Starši so mi, še kot otroku govorili, da »Čič ne da nič!«, tako sva z ženo, kasneje se nama je pridružila še hči, zavihala rokave in kot že omenjeno, v lastni hiši izdelovala zobe. Privat! Nič za kraj, sokrajane... Tako smo si morali delo priskrbeti iz celotne Slovenije: Velenja, Kopra, Celja, Kotelj, Ljubljane.

Pošiljali so nam ga z avtobusom ali po pošti. Šefica lokalne pošte, ki je bila za »ta mlado« pri **Janku in Ivanki Kumar** v Slatinah, mi je obljubila, da bomo lahko do paketov z odtisi in s »čelugami«, kot »strokovno« pravimo zobem, prišli še pred uradnim odprtjem pošte. Vedno se nam je mudilo. Roki so bili nori! Tako sem samo potrkal pri stranskih vratih in prijazno osebje mi jih je izročilo.

Zgotovljene mostičke, prevleke in proteze smo nato še isti ali naslednji dan poslali nazaj. Največkrat sem jih nosil na jutranji avtobus iz Črne na Koroškem. Na postaji

me je, kadar je potoval po opravkih v Ljubljano, rad ogovoril **Franc Korber**, naš svetnik v prvem občinskem svetu.

Naš laboratorij je prevzemal vse bolj profesionalno obliko. Manjkala je še pisarniška miza. Oglasil sem se pri **Ivanu Ocepku** – Stemiju; doma pa sem našel le njegovo ženo **Marijo**, ki je obljubila, da se bo iskani mizar oglasil pri nas in vzel mero. Res se je; ni vzel samo mere, ampak je mizo tudi izdelal, postavil in upasal.

Delo v umazanem delu laboratorija je, kot že ime nakazuje, umazano, zato smo kmalu potrebovali »malarja«. Šel sem v Podgoro. Z **Dobnikovim Avguštinom** in njegovo hčerko smo se dogovorili za ureditev laboratorija in obnovo stopnišča, pozneje pa je bil strokovni sodelavec tudi pri rekonstrukciji hiše v Malem Vrhu.

Pisalo se je 1997. Leto je bilo še mlado, ob obletnici očetove smrti me je spreletelo: »Več kot deset let smo že v hiši,« kar nekaj ljudi iz bližnje okolice nas je v tem času zapustilo. Morda je bil tukaj trenutek, ko se je nastajajoča zgodba zasejala... Kot geometer iz zemljiške knjige sem se tako podal na analitični pregled svoje soseske. Nedeljski sprehod z zgodovinsko noto.

Najprej mi je pogled zaplaval v smeri Rečice. **Zdravko Pečovnik** je včasih rad zakrpal kak avto. Nato je v hiši naredil pekarno, trgovnico in Drobtinico, odlično »prigrizovalnico«.

Krenil sem proti železnici, na cesto bratov Omladič – kot sem sam poimenoval to uličico – saj veste o kateri govorim, pa do sv. Martina. Sami zanimivi ljudje in po večini sama »žlahta«.

Najprej sem »srečal« **Silvo Omladič**, radovedno sopotnico na naših poteh in njenega sina **Robija**, navdušenega planinca in tehničnega vodjo mlajših selekcij nogometašev.

Malo niže je nekoč živel **Anton Tevž**, partizan in šofer generala Ivana Dolničarja ob predaji nemške (Löhrove) vojske v Topolšici leta 1945. Pozneje gospodarstvenik in poslovođa, ki mu je ob grobu govoril sam omenjeni general.

Pa malo naprej: **Franc Napotnik** – Branko in njegova **Marija**, s posebnim elitnim lovskim psom in z odlično ohranjenim rumenim VW golfom prve generacije.

V hiši, kjer je bila nekdanj prav tako pekarna, je **Marija Žalik** skrbela za streho nad glavo svoje velike družine.

Z desne strani ulice je bivala **Marija Hramec**, skrbna, a zahtevna mati svojemu **Danču**, gorenjčanu (čeprav so mi svetovali, da bi bil slovnično bolj pravilen izraz gorenjevec), ki mi je po zvezah »zrihtal« utež za pralni stroj.

Nasproti »Martinove vasi« sta domovala frizer in poštar – **Franc Omladič** s svojo **Marijo**. Vzgojila sta uspešne zanamce, ki jih danes poslušajo tudi v veliko večji občini.

Pa zadnji v vrsti bratov **Omladič Alojz**, oče sposobnih športnikov in gospodarstvenikov.

Nato sem se ustavil pred hišo **Plaskanovih** in se spomnil **Terezije**, žene znanega šoferja.

Pa pogledal desno, k mojemu pogostemu političnemu sogovorniku **Karlu Napotniku** in na njegov »holc plac«. Še danes pomnim

njegovo 90-letnico pri Malusu s številnimi tovariši iz Velenja.

V zadnji hiški levega trikotnika je gospodarila gospa **Bogomila Pešec**, učiteljica v sosednjih krajih – Andražu, Letušu in Braslovčah.

Napravil sem nekaj korakov in se tik pred »britofom« zamislil ob življenjski zgodbi Napotnikove **Mare Hofer**, ki je bila rojena že pred prvo vojno. Bila je mama mojega dragega sodelavca ter skrbnica čistoče na osnovni šoli.

Nato sem zavil levo ob vežici mimo cerkve nazaj proti domu. V Mikuževi hiši, nasproti Roglove domačije, je prebivala **Štefanija Krevzel**. Gospa je kar dvakrat rodila dvojčke! Skrbna mati dveh dečkov in dveh deklic; vedno v akciji. Enkrat na teden pa se je ustavila, se usedla in prisluhnila Četrtkovim večerom domačih pesmi in napevov. V isti hiši je s svojo zlato ženo in dvema čudovitima hčerama, eno izrezano vikinginjo, sošolko moje najstarejše, in drugo malenkost drugačno, a zelo srčno deklico, stanoval tudi **Vinko Šivak**.

Na mladi občini se je izbor uradnih govorcev ob zadnjem slovesu prijateljev, znancev in sokrajanov, povečal za enega. Po uspešno prestanem svojem krstnem nagrobnem govoru, sem imel čast spisati in prebrati kar nekaj »lavdatov«.

Že konec avgusta, ko je umrla **Elizabeta Jašinsky**, sem na njeni zadnji poti pospremil prebivalko hiše, kjer sta imela sedež tudi avtošola in kasneje Društvo ljudske tehnike. Poznal sem tudi njenega moža. **Franc Jašinsky** se mi je po slovesu od svoje drage iskreno in čustveno zahvalil.

Včasih je bilo v teh krajih veliko več njiv zasajenih s hmeljem. Zato je bil, običajno zadnjo soboto avgusta, v Rečici tradicionalni »Hmeljarski likof«. In ko se je v nedeljo, 31. avgusta 1997, rojeval dan, je v pariškem tunelu ugasnilo življenje princeze Diane, na stopnicah v Šmartnem pa življenje **Zdravka Žalika** – frajerja, nogometaša, izjemnega zadnjega veznega in ponosnega lastnika nekoč prestižnega »Šveda« SAAB-a. Mene je, morda tudi še koga, klical »Bujta repa« in naslednjo pomlad so na dimniku vrtca, kot kak pozdrav iz njegove ravnice, prvič gnezdile štoklje.

Sin je treniral plavanje. Skupaj s Celjani so se prijaviли na plavalni miting na Južnem Bavarskem. Zadolžen sem bil za domač kruh iz krušne peči za velenjske plavalce.

Iskat sem ga šel na Tajnkovo domačijo. Šest hlebcev (polno škatlo) nam je napekla **Marica Sevčnikar**, njen mož **Ferdo**, ključar v farni cerkvi, pa mi je prodal »gajbico« domačega krompirja.

Delo, politika, šport, društva... vse je teklo kot po maslu. Turistično društvo je na rokometnem igrišču pred šolo prvič po vzoru Iger brez meja pripravilo »Vaške igre«.

»Zmagovalci naj dobijo nagrade! Praktične, a ne!« Smo se strinjali in s predsednikom društva sva se najprej napotila v Veliki Vrh 1 k **Jožetu Nunčiču**, bioenergetiku in rokodelcu. Skupaj z njegovo **Nado** sta nam velikodušno napolnila prtlačnik z bukovimi »štili« za razna orodja. Nato pa še k **Jožetu Polaku** – Pepiju, občinskemu svetniku, podjetniku in častnemu občanu, v Gorenje. A, tam nisva dobila betonskih kvadrov, cevi ali kritine. Ne! Avto ne bi zdržal! Dobila sva »zgolj« darilne bone za cementinarske izdelke. Rečem lahko le, da so bili zmagovalci z nagradami zadovoljni.

In se je bližalo martinovo 1997. Vinogradniki, ki so že naslednje leto iz sekcije prerasli v samostojno društvo, so organizirali preizkus vinskih vzorcev. Rečeno je bilo, da so kletarji vsako leto boljši. Na modro frankinjo sta bila lahko posebej ponosna **Avgust Kovačič** iz Malega Vrha – »gorenjčan« in prišlek iz okolice Rogatca – ter **Polde Pečnik**, ki se je k svojim trsom v Slatino vozil s »cekrom« na svojem prepoznavnem modrem Tomosu. Na sosednjem vinogradu pa je pred malo zidanico zorelo grozdje **Petra Kovača**, starejšega, iz dinastije Butej, ki ga je tja zaneslo z Gorenjskega klanca. To so bili dobri tipi in dobre letine!

»Ni ga tiča do prašiča«, pravi znani etnolog, in kolone so bile vedno tudi naš družinski praznik. Nasproti zdravstvene postaje je pri **Karlu Jordanu** stal svinjak, ki smo mu rekli »hotel za čuneke«, saj je bil vedno kot iz škatlice. **Marija Pergovnik**, ki si je na tej domačiji s skrbjo za red in čistočo prislužila penzijo, jih je odlično pitala.

Operacijo kolone je z odliko izvedel Markov **Ivan Podvratnik**, poštar in poznavalec vseh krajanov. Že jetrca, tako svinjska kot lastna, smo lepo zalili, zvečer pa smo na »furušu« poizkušali pestro paletto mesnih in vinskih mojstrov. In ta »grda« navada nas je spremljala še leta. Na zdravje! Pohvalili smo se lahko z jetrniciami in kožnatimi klobasami iz mojih Revirjev, krvavicami, tlačenko pa s prekajenimi bunkami na šmarški način in s sremskimi klobasicami

po zelo pikantnem receptu naše bake.

Sekcija konjerejcev, ki se je kasneje (leta 2000) prav tako osamosvojila, je decembra 1997 na Štefanovo ter praznik samostojnosti (zdaj smo mu dodali še ... in enotnosti) organizirala prvi blagoslov konj (ko zapisujem ta odstavke, poteka pri MC blagoslov jeklenih konjičkov pred začetkom nove motoristične sezone). No, ob tistem »davnem« dogodku je bila čisto raznežena **Ivanka Meh** – Rojškova mama, ki jo je k nam iz Kalobja pri Šentjurju pripeljala ljubezen do moža. Veseljaka, ki je znal s konji.

Še posebno ponosen na uspešno izpeljan »žegen« je bil predsednik društva **Sevčnikarjev Franc** iz Slatin. Z njim sem takrat navezal stik in od tedaj se je na Urečnikovi kmetiji za izlete z vlakom speklo ogromno domačega kruha.

Otroci so rasli. Družina se je širila. Velika hiša je postajala pretesna. Pri avstrijski banki smo najeli kredit in kupili svet pri hišni številki Mali Vrh 10. Posest je prodajal nečak **Angele Krump**. Oficirka, so ji rekli. Baj je bila ta hude sorte.

Ko smo se lotili čiščenja in prenove, je na travniku nastajal, rasel in zrasel velik kup za kres. Obvestili smo gasilce. Kres, ki je bil res veličasten, tak »cankarjanski«; konec starega in začetek novega sta nadzirala skoraj sosedu, gasilca **Marija** in **Stanislav Magrič**, starejši, zaposlen na Veležitarju nasproti Bayerjeve vile v Rečici. Ta firma se je ukvarjala z distribucijo mlevskih izdelkov. Njihovo glavno skladišče je bilo ob glavni cesti, kjer je živel tudi razvojnik pri nazarskem Krupsu (zdaj BSH) **Stane Počivalnik**, ki je pogosto vozil svoj avto skladno s svojim priimkom in me je večkrat »prisilil« v prehitvanje.

Obnova stare hiške iz 1815 je bila v polnem razmahu. V »gips plošče« jo je oblekel sin **Ota Švenerja**, amaterskega serviserja aparatov in »profesionalnega« lovca, takrat še živečega za osnovno šolo.

Strokovnjaka za vse vrste vode – hladno, toplo, meteorsko, odpadno, za ogrevanje, umivanje in pitje – sem našel pri **Ježovnikovih** iz Malega Vrha. Ob času mojega obiska so za mizo sedeli: ata **Alojz**, ki je bil partizan v brigadi mojega očeta, mama **Ljudmila**, najmlajši brat našega strokovnjaka **Ivan**, pa zraven še en brat **Marjan**, generacija moja, iz Velikega Vrha, ki je prišel ravno na obisk in ki sem ga kasneje obiskoval ob osebnih praznovanjih, da sem se s svojo družbo dobro najedel in se naučil

lepega razgleda ter seveda iskani mojster Napaški – **Lojz**, nežna duša v medvedji preobleki. Bil je tudi »hud« navijač, ki je tekme obiskoval s svojim kombijem. Med polčasi se je z dobrotami iz prtljažnika vedno dalo dobro podpreti.

Obnova naše »zrele« lepote je terjala tudi eksterne posege. Prepleskal jo je ta mladi Poklek, **Marko Plavšič** iz Gavnice, ki je oboževal sremske čorbe, s katerimi smo mu stregli za malico.

Leta 1998 se je zaokrožilo 80 let šmarškega »fuzbala«. Ta najpomembnejša postranska stvar na svetu tudi v moj spomin »nastrelja« mogočno rezervno klop naših nogometnih sokrajanov: Špančev **Avugust Podgošek** – učitelj in kadrovik, **Alojz Kranjc**, mlajši – strojnik na Golteh, **Milan Pokorny** – gradbenik na Vegradu, **Jože Pokleka**, dr. vet. med. – inšpektor v Ljubljani, **Zvone Pisanec**, **Janko Vuzem**, **Vojko Petek**, **Štefan Javornik**, zanesenjaki, funkcionarji, organizatorji, sodelavci kluba, nogometiški, ljubitelji tega čudovitega športa in vsesvetovnega gibanja. V Šmartnem sta na tribunah odmevali kar dve himni: »Se svet vrti in žoga z njim Šmarčanom za zabavo ...« ali pa »Če kdo bi Šmartno rad premagal, to je domišljija ... Gol, gol, gol, to Šmarški je simbol ...!«

Bližala se je pozna jesen in vse je bilo »na red« za druge občinske volitve. Prenovitelji in liberalci smo imeli skupno listo. Gospa **Marija Robida**, mi je natančno razložila v kateri hiši bom našel njenega sina, ki je bil naš skupni kandidat za župana. Ko sem prispel v Podgoro, je zvedavi zgornji sosed **Ruda Tajnšek** prišel do mene v svojih »bata« škornjih in besedami: »Kaj pa ti tu delaš?« Bil sem kratek: »Politiko!«

Prišlo je zadnje leto preteklega tisočletja – 1999. In prišel je maj.

13. maj pomeni zame, ki imam rad datume, rojstvo prvorojenke (1975), spomin na rojstvo cesarice Marije Terezije (1717), dan, ko se je otrokom v Fatimi na Portugalskem prikazala Mati Božja (1917), poskus atentata na papeža (1981). In se je tega leta (1999) praznoval vnebohod ...

Tistega nesrečnega 13. maja ob 13.13 je avtobus, ki se je vračal s šolske ekscurzije iz Jame Pekel, zapeljal čez železno cesto. Blizu Šempetra v Savinjski dolini se je ustavilo srce štirih šestošolcev: **Matica Batiste**, **Sabine Drev**, **Tine Meh** in **Kristine Vrečar**.

Tudi nam je ob tem zastalo in se zlomilo srce. Bil je neizrekljivo boleče za njihove bližnje, pa tudi za vse nas, ki smo doživljali

to tragedijo z njimi. Kraj se je ovil v črno in trajalo je, da se je razburkani tok življenja v Šmartnem ponovno umiril ter se vrnil v svojo vsakdanjost.

Konec novembra sem se oglasil pri mlademu in nadobudnemu muzikantu. Ni ga bilo doma; njegov oče **Pavel Šibanc** me je sprejel in obljubil, da bo sin zagotovo igral na mojem abrahamu, saj da rabi tolarje. Tako sem v odlični družbi Avsenikovih napevov stopil v najlepša leta. Tisti, ki ste jih že pustili za sabo, veste da je res tako; mlajši, boste pa to šele spoznali!

Na dvorišču gasilskega doma je bilo silvestrovanje ob prelomu tisočletja res veličastno. 2000! Novo leto – verzija 2.0 – je nakazovalo sveže začetke in drzne podvige.

Konjerejci so ustanovili samostojno društvo, **Franjo Rogelšek** iz Gavnice, ki je bil nor na drugačne konjske moči, tudi take s prikolico, pa se je odpeljal za zmeraj.

Železničarski vrh, kot sem slišal imenovati Mali Vrh, so počasi začeli zapolnjevati uniformirani fantje. Možje, ki so vzdrževali proge, urejali tovor, prodajali karte, premikali kretnice, spuščali zapornice, sprožali signale, odpravljali vlake, »cvikali« karte ali vozili lokomotive. Tako se je poslovil tudi zavirač in Malega Vrha, **Alojz Krajnc**, starejši, oče navihanih dvojčkov. Pa novi sosed, **Stanko Točaj**, skladiščnik, ki je v mladosti hodil po mleko k »Oficirki«. Pripovedoval mi je kako mu je njen prijatelj skoraj ukradel prašiča Tončka, a mu k sreči ni uspelo in na koncu so ga zmazali sami.

Pri nas se je to leto praznovalo prvo poročno slavje in hiška je dobila stanovalce.

Mama pa me je prosila, da poskrbim za osvežitev sten njenih sob v Šmarjeti pri Rimskih Toplicah. **Zdravko Stakne** – Valentin, predsednik borcev, ukraden otrok iz druge svetovne vojne, sicer pa odličen pleskar, jih je polepšal. A cena ni bila majhna! »V borce se boš vpisal! Jasno!« Z mano sta na dolgo razpredala o partizanih, OF, drugi vojni – težkih časih. Priznam, da sta kar težila in mi nista dala miru!

A že 1. februarja 2001, ko me je naslednjič in, kot se je izkazalo, poslednjič obiskala mama **Marija**, bi si želel, da bi mi še težila. Da bi še kdaj slišati njeno govoričenje in pametovanje. K nam je prišla takrat umret. Mnogi Šmarčani so mi takrat izkazali čast in jo pospremili k zadnjemu počitku.

Šestdeset let po začetku druge svetovne vojne, torej 6. aprila 2001, smo turisti

dobili novo komando. Polni elana smo ob 110-letnici »Savinjske železnice« v turističnem društvu zagnali projekt »Druženje na vlaku«. Na naše poti smo vabili tako Šalečane kot Savinjčane (Zgornje in Spodnje), pa še koga.

V začetku septembra smo se z vlakom po voznem redu opravili »Veliki slovenski železničarski krog« – prevozili smo 508 km! 120 potnikov je drdralo preko Ljubljane, Jesenic, ob Soči do Nove Gorice in nazaj v Celje, od koder smo se nato z dvema velikima avtobusoma vrnili v domači kraj. V Sežani smo med prestopanjem razposajenega in klepetavega **Marjana Kolenca** komaj utrgali od sogovornikov in ga v zadnjem trenutku posedli na vlak.

Jesen je bila še posebej nogometno obarvana. Naš klub je začel z nastopi v prvi slovenski ligi. Še mariborske Viole so imele rešpekt pred našimi Vijolicami! Bil je razburljivo!

Leta 2002 so bile že tretje občinske volitve, ob pripravi vseh volilnih rekvizitov in dogovarjanju o naslednjih korakih, sem na Špančevi zidanici dočkal rojstvo prve vnukinje. Dogodek je pozlatil celotno kampanjo in **Alojz Podgoršek** je bil mesec kasneje v drugem krogu res izvoljen za župana. Naš novi župan; spet Rečičan. Oče **Avugust** pa Mama **Fanika** in teta **Julka** so ponosno občudovali njegovo župansko lento in mu želeli poguma na tej odgovorni poti. Bil je župan s srcem! Skoraj deset let ... Le tri tedne po dopolnjenem šestdesetem letu se je s kolesom za vedno odpeljal v svoj vinograd, v naš spomin. Izdalo ga je veliko srce! Posthumno je postal tudi častni občan.

Pisalo se je leto 2003. 27. aprila se je kar lepa – v smislu številna – skupina odpravila na moj Kopitnik. Na 914 m visok, kot podkev oblikovan mejnik med Zasavjem in Savinjsko dolino. Navihanec in zabavljaj iz Podgore, ki se je predstavljal kot **Miloš Uratnik**, je želel za visoko stavo pojesti ogromnega deževnika. Sopotniki so mu strogo odsvetovali ta podvig, saj so v tej velikanski in očitno strupeni glisti verjetno akumulirani vsi negativni vplivi termoelektrarne Trbovlje.

Bilo je to tudi leto, ko je gasilsko društvo obeleževalo 100-letni jubilej. In so naši požrtvovalni gasilci ter njihovi podporniki pripravili veliko slavje. Posebno prijetno ob prejemanju čestitk je bilo večkratnima nagrajencema za nesebično delo **Ani Duh** in **Blažu Špehu**. Delovala sta v dobro ljudi tudi na drugih področjih društvenega

življenja.

Tudi pri nas – v neposredni soseščini gasilcev (beri: gasilskega doma) – smo slavili novo poroko. Obe hčeri sta že odšli na svoje. Zanimiv občutek ob tej novi očetovski vlogi; biti tast in imeti kar dva zeta.

Ob izteku poletja smo turisti najeli vlak za »Mali slovenski železniški krog« preko Sevnice do Mirne na Dolenjskem, preko Trebnja, skozi Ljubljano in domov. Rdeče-oranžna motorka je bila zasedena do zadnjega kotička, na njej se je »stiskalo« 152 potnikov. Več kot trideset tudi iz sosednjih občin. Tako se je zgodilo, da **Željko Brajdič** iz Rečice ni našel prostega sedeža, »A, za mene ga pa ni kaj! Kaj?« Seveda sva ga našla. Po koncu železniškega vandraja mi je svetoval: »Izlete delaj, ne politike!« Pameten nasvet, ki pa je potreboval nekaj časa, da se je prijel.

Z **Mirkom Ošlakom** z Malega Vrha sva se pri Malusu zmenila, da se bo v kratkem oglašil pri meni. V enem od naslednjih dni, me je v mračnem in deževnem dopoldnevu spreletel srh zaradi nenavadnih glasov, ki so prihajali od stopnišča. Nato pa sem zaslišal: »Spoliraj mi zobno protezo; tišči me. Leseno protezo pa kar pusti kot je, mi je čisto prav!« Če mu ne bi bila, bi bilo spuščanje po naših 32 stopnicah res podvig.

Leto 2004 se je za našo družino že začelo odlično, saj sta na svet prijokala še dva nova člana. Kar dva na isti dan! Ena hči je povila deklico, druga pa sina. Zato je bilo celotno leto ovito v praznično vzdušje.

A vseeno smo bili na praznik dela tega leta še posebej ponosni in zadovoljni v celotni državi. Sprejeli so nas namreč v Evropsko unijo. In to je bilo treba proslaviti. Moj odgovor verjetno poznate: »Druženje na vlaku!« S pendolinom – nagibnim vlakom oziroma vlakom z nagibno tehniko – smo iz Celja odbrzeli v Koper. Na vožnji z ladjico ob slovenski obali smo nazdravili Evropi. Plovbe po »našem« Jadranu je bilo točno za dve točeni pivi. Na krovu ladjice je bila tudi vnukinja **Franca Hriberška** iz Gavic, šoferja na Vino podjetju, keramičarja in vinogradnika, najmlajša udeleženka, ki je bila kar sedemdeset let mlajša od naše najstarejše izletnice.

Pred zimsko smučarsko sezono smo v prenovljenem MC ustanovili Fan klub Ane Drev – Klub gorečih športnih navdušencev.

Iskreli navdušenec, **Jože Žrebelj**, sicer strokovnjak za razne kocine; predvsem pa za lase in brke, pa tudi skorajšnji sosed naše

športnice, je bil vidno ganjen. Prav tako tudi mož ene prvih »žrtev« 3. razvojne osi v naši občini, **Antonije Špeh** iz Podgore, ki je takrat prebivala v sedaj že porušeni hiši.

Počasi se naše desetletje izteka. 2004 je potonilo v preteklost.

Na Zlati lisici je 22. januarja 2005 Tina Maze prvič zmagala. Slavili smo na Pohorju in nato še bolj slavili v Šmartnem, ko smo izvedeli, da je Laketova **Martina Rakun** z Rečice na ta zmagoviti dan povila sineka.

V začetku aprila leta 2005 je svet pretresla vest o smrti papeža Janeza Pavla II. Šmartno pa je izgubilo energičnega, spretnega in vsega spoštovanja vrednega sokrajana, mojega soseda **Frančka Kolška**, člana mirovniških Zdrženih narodov na Sinaju ter odličnega serviserja – pa ne samo pralnih strojev!

Tudi naša družina je bila najprej skrušena zaradi izgube dragega **Draga**, mojega svaka in enega od ustanoviteljev Fan kluba, nato pa le dva tedna kasneje, vzhičena zaradi rojstva (takrat še) najmlajše vnukinje.

Kak dan pred omenjenima dogodkoma pa smo, kot je postala že tradicija, potovali po poteh prijateljstva z vlakom. Na dan državnosti smo se podali na vzhod v Hodoš in nato z busoma dalje na Goričko. Sedeli smo v skromni evangeličanski cerkvi v Zgornjih Petrovcih, ko je sosed poklical soseda ter mu sporočil žalostno vest, da je njihova soseska zdaj revnejša za enega vidnega člana, **Staneta Brunška**.

Zadnje leto tretjega desetletja mojega poigravanja s spomini na ljube ljudi je bilo olimpijsko. Dobesedno.

23. februarja 2006 je avtobus 40 razbojnikov (beri: fanov) v krasnih modrih bundah, vsak s svojo slovensko zastavo, prispel v zaledje Torina, na prizorišče ženskega olimpijskega veleslaloma v Sestrieru.

Za Šmartno ob Paki je bil to takrat res zgodovinski uspeh, saj je Ana pri rosnih dvajsetih letih na Ol v Torinu z 9. mestom v veleslalomu prehitela našo takratno prvo damo alpskega smučanja in se zavihtela naravnost med svetovno elitno deseterico! **Silva Drev**, mama naše odlične smučarke, je žarela od sreče in ponosa ter se z veseljem spominjala vseh odrekaj, vztrajnosti in prilagajanj, ki jih taka športna pot terja od šampionov in njihovih staršev.

Tudi mi, navijači, se nismo nikoli predali. V ciljni areni ali na tribunah smo stali in

spodbujali naše smučarje na vseh velikih tekmah.

Tisto sezono smo se z vlakom odpeljali vse do švedskega Åreja na zaključek svetovnega pokala. V štirih dneh smo prepotovali skoraj šest tisoč kilometrov. Tekma je potekala ravno na 50. rojstni dan domačega smučarskega asa Ingemarja Stenmarka. Poznavanje tega datuma nam je prineslo tudi kakšno rundo v lokalni pivnici. No, naslednji dan, 19. marca, ko se je naša štiričlanska ekipa vračala domov, pa je na vlaku praznoval naš Joco – **Jože Podjavršek** iz Paške vasi.

Župnik Dori nas je tistega leta povabil v Berlin, kjer je služboval. Devetnajst ur vožnje (seveda z vlakom) – v eno smer – ni mačji kašelj. Zdržali smo! Na poti nazaj smo na postaji v Münchnu zapeli Zdravljico v poklon državnemu prazniku in vzneseno mahali s slovenskimi zastavicami. Sredi Nemčije! Bil je 25. junij in tudi čas svetovnega prvenstva v nogometu. Ljudi na postaji je bilo zato ogromno. Marsikdo je postal, nam prisluhnil ter se verjetno spraševal, na kateri tekmi smo zmagali. **Franc Poprask**, šef praproščakov, se nam je na potepih z vlakom prijateljstva po Evropi še večkrat pridružil, toda tokrat zadnjič s tolarji v žepu.

Češnja na torti naših prepletanj druženja in železnice je bila vožnja z muzejskim vlakom do Rogatca pod Donačko goro. Štirinajst starih lesenih vagonov je sopihajoče vlekla parna lokomotiva serije 06 – Borsig. Petsto (500) zbranih iz porečij Drete, Savinje in Pake nas je sedelo na tem vlaku in doživelo neponovljivo zgodbo. Na vlaku je igral radio Bakla. **Jožefa** (Pepca) **Steblovnik**, tašča lastnice in urednice radia je uživala v Slakovem napevu: »Ko ugasnejo vse luči, ko razidejo se ljudje, moje misli hitijo tja, kjer je moj topli dom...«; in ne da bi se enkrat samkrat preštevali, smo se vsi vrnili domov.

Naš kraj ima bogato ustvarjalno življenje in s tem v mislih smo se lotili izgrajevanja mreže kulturno prosvetnih društev. In nekako v duhu Aškerčevih verzov (oba sva rimskih korenin) – »Kultura in prosveta slovenska bo osveta!« – je bilo Šmartno seveda zraven. Praznovali smo že 100 let kulture! **Rajko Goršek**, ustvarjalec iz zaodrja, mojster luči in tehnični vodja predstav, je bil z radostjo vpet v ta projekt.

Listopad je minil v znamenju lokalnih volitev, ki so dodobra premešale občinski svet, ni pa bilo prevelikih presenečenj.

In tudi ni presenečenje, da so ponovno na

sporedu koline. V preteklih letih se jih je odvilo kar nekaj, ki jih nekako povzemam v tem delu. Tako se posvetimo za trenutek rejcem teh dragocenih živali in njihovim »zveličarjem«.

Najprej: **Marija Pirtovšek**, krznarica iz centra Rečice, je imela v »štali« dober komad, cena sicer ni bila visoka, a špeha je bilo za kakšen odtenek (ali več) preveč. Tako je rade volje dala nekaj tolarjev nazaj, a ekipa »mesarjev« jih je zapila že pri C1.

Karel Jeromel z Malega Vrha, po profesiji skladiščnik na železnici, nam je z odličnimi klobasami in lepimi kosi prekajenega polepšal zimske dni enega izmed preteklih let.

Pri **Matildi Steblovnik** – Cenetovi Hildi, pesnici iz Podgore, s kmetijo na sami občinski meji, smo kupili zelo okusnega, a morda malo preveč atletskega kodrorepca. Ne zgodi se pogosto, da bi bila odrasel pujs in mesar enako težka!

In zadnji v vrsti lepo rejenih – čunek iz Podgorja pri Letušu – ki ga je za nas na oni svet spravil **Franc Košec** iz Gorenja, zaposlen na Elektru Slovenj Gradec. Ko se bom naslednjič oglašil, bo nekaj njegove dediščine (pujsove) še ostalo za bližajoči pust 2007.

Srečamo se zopet, ko bo vročina velikega srpana že malo popustila. Užijte poletje! Naj vas ne opeče preveč; tudi v senci je prijetno! Na zdravje!

IN MEMORIAM

V spoštljiv in hvaležen spomin Liji Modrijan

10. aprila 2026 se je v 83. letu starosti poslovila Julijana – Lija Modrijan, izjemna kulturna ustvarjalka, dolgoletna učiteljica ter predana članica Kulturnega društva Šmartno ob Paki. Za seboj je pustila bogato zapuščino, ki bo še dolgo živela med ljudmi in v kulturnem utripu našega kraja.

Lija je bila ena izmed tistih osebnosti, ki s svojim delom, znanjem in srčnostjo trajno zaznamujejo skupnost. Svojo ljubezen do kulture je desetletja nesebično razdajala med ljudi ter pomembno soustvarjala kulturno življenje v Šmartnem ob Paki. Posebno mesto v njenem delovanju je imelo ljubiteljsko gledališče.

Njeno dolgoletno in predano delo ni ostalo neopaženo. Za svoj izjemen prispevek na področju kulture in družbenega življenja je prejela številna priznanja. Med najpomembnejšimi sta plaketa Občine Šmartno ob Paki za življenjsko delo ter priznanje Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti, ki sta potrditev njenega bogatega ustvarjalnega opusa in neprecenljivega prispevka kulturnemu življenju kraja.

V Kulturnem društvu Šmartno ob Paki bomo ohranili hvaležen spomin na njeno delo, ustvarjalnost in neomajno predanost kulturi. Hvaležni smo za vse, kar je prispevala našemu društvu, Gledališču pod kozolcem in širši skupnosti. Njena zapuščina ostaja del našega kulturnega prostora, njen zgled pa navdih vsem, ki nadaljujemo pot, ki jo je soustvarjala tudi sama.

Draga Lija, pogrešali te bomo,
člani Kulturnega društva Šmartno ob Paki

Kot dolgoletna predsednica Gledališča pod kozolcem je bila ena od ključnih osebnosti pri njegovem ohranjanju, razvoju in prepoznavnosti. S svojo ustvarjalnostjo, organizacijsko sposobnostjo in predanostjo je pomembno prispevala k temu, da je gledališka dejavnost v našem kraju rasla in povezovala ljudi različnih generacij.

Bila je pobudnica, organizatorica, mentorica in sodelavka, ki je znala navduševati ter povezovati ljudi. S svojim bogatim znanjem, občutkom za slovensko besedo in ljubeznijo do odrske umetnosti je soustvarjala številne predstave, proslave in kulturne dogodke. Njena prisotnost je pomenila zanesljivost, modrost in toplino. Poleg svojega bogatega kulturnega ustvarjanja je bila tudi spoštovana učiteljica, ki je s predanostjo in človeško toplino zaznamovala številne generacije učencev. Verjela je v moč znanja, kulture in medsebojnega spoštovanja ter te vrednote prenašala na mlajše rodove.

Nekaj misli k nekaterim godovom v juliju in avgustu

Avtor: *Ivan Napret, župnik*

Julij in avgust sta za mnoge težko pričakovana meseca. Človek mora prekiniti, vsaj za kratek čas, ritem naglice in napetosti ter se podati na svojo pot. Številni se odpravijo na morje, v hribe, toplice, pa tudi na božje poti. Spet drugi izkoristijo čas za obnovo hiše in drugih objektov. Kdor je povezan z delom na polju, vrtovih, vinogradu, mu dela ne zmanjka, veseli se sadov, ki jih s hvaležnostjo uporablja. Ob pogledu na koledar se nam oko ustavi pri znanih ali manj znanih svetnikih, ki so naši zavetniki in priprošnjiki pri bogu.

5. julij – sveta brata Ciril in Metod

Leta 862 je prispelo v Carigrad odposlanstvo moravskega kneza Rastislava s prošnjo, naj jim pošljejo misionarje, ki bodo oznanjevali evangelij v slovanskem jeziku. Cesar Mihael je za to poslanstvo izbral Konstantina (Cirila) in Metoda. Konstantin je sestavil slovansko abecedo (glagolico) in začel prevajati evangelije in bogoslužne knjige v slovanski jezik – postala sta ustanovitelja slovanske kulture. Na Moravsko sta prišla leta 863. Po triletnem oznanjevanju sta odšla v Panonijo, kjer so živeli zahodni Slovani, predniki Slovencev, ki jim je vladal knez Kocelj in tam nadaljevala svoje poslanstvo. Leta 1980 ju je papež Janez Pavel II. razglasil za sozavetnika Evrope.

11. julij – sveti Benedikt, oče zahodnega menišтва, zavetnik Evrope

Papež Pavel VI. je 24. oktobra 1964 razglasil sv. Benedikta za prvega zavetnika Evrope, ker je »s križem, knjigo in plugom prinesel krščanski napredek narodom, razkropljenim od Sredozemskega morja do Skandinavije, od Irske do prostranih nižin Poljske.« Redovniki svetega Benedikta še danes živijo po navodilih njihovega ustanovitelja »Moli in delaj«.

12. julij – sv. Mohor in Fortunat

Škof Slomšek piše: »Kar sta bila Čehoslovakom brata Ciril in Metod, to sta nam Slovincem Sv. Mohor in Fortunat,« bila sta zavetnika oglejskega patriarhata. Oglej je bil žarišče misijonskega delovanja med Slovenci južno od Drave. Sta drugotna zavetnika ljubljanske nadškofije. Njima je v Sloveniji posvečenih 32 cerkva. Pod njuno okrilje je škof Slomšek zaupal knjižno družbo svetega Mohorja, ki je Slovincem v dolgi zgodovini dala veliko knjig.

24. julij – sv. Krištof, zavetnik šoferjev

Priporočamo se mu za srečno vožnjo in ob godu blagoslovljamo avtomobile. V zahvalo za srečno prevožene kilometre poklanjamo misijonarjem darove za avtomobile misijonarjev.

25. julija – sveti Jakob, apostol

Vse bolj poznan apostol, tudi nekateri Slovenci se podajo na Jakobovo pot, ki jih vodi v severno Španijo v Kompostelo, kjer je njemu posvečena znamenita cerkev.

26. julij – sv. Joahim in Ana

Sveti Ani so se matere priporočale za srečen in skladen zakon. Za svojo zavetnico jo imajo vdove. Žene se ji priporočajo za srečen porod in za blagoslov otrok. Na Slovenskem je sveti Ani posvečenih več kot 70 cerkva.

Mesec avgust ima prav tako nekatere nam zelo poznane svetnike, ki so zavetniki številnih cerkva in nosilci njihovih imen.

5. avgust – Marija Snežna

Poznana je cerkev v Solčavi, Slovenskih goricah, kapela na Kredarici, kapela na Komnu nad Ljubnem.

8. avgust – sveti Dominik, redovni ustanovitelj

Ko obiščemo božjepotno cerkev Marijinega obiskanja v Petrovčah in se ustavimo v samostanu, se srečamo z dvema patroma, kjer tu živita v duhu njihovega ustanovitelja.

10. avgust – sveti Lovrenc, diakon in mučenec

V življenjepisu beremo, da je sv. Lovrenc stregel pri maši papežu Sikstu II., vestno opravljal cerkveno premoženje in skrbel za uboge. Njemu je v Sloveniji posvečenih 50 cerkva.

11. avgust – sveta Klara, ustanoviteljica reda klaris

Živijo v samostanu v Nazarjah, Turnišču, Dolnicah pri Ljubljani. S svojo skromnostjo in molitvijo tudi vse, ki se jim priporočajo, priporočajo bogu.

15. avgust – Marijino vnebovzetje

Ta dan obhajamo največji Marijin praznik in obiskujemo Marijina svetišča. Ta dan sebe, našo domovino izročamo Marijinemu varstvu.

16. avgust – sv. Roka

Ta dan častilci sv. Roka, posebej tisti, ki imajo po njem ime, obiskujejo Rokove cerkve. Najbolj znane so Šmarje pri Jelšah, Brežice, Dravljice in Ljubljani.

27. avgust – sv. Monika, mati sv. Avgušтина

Rodila se je v Numidiji (sedanji Alžiriji) v krščanski družini. Poročila se je s poganom Patricijem. Mož je bil dobrega srca, toda nagle jeze. Monika mu ni nikdar ugovarjala dokler je bil jezen, temveč čakala, da se je umiril in mu potem povedala, kar je mislila. Tako se z možem nista nikdar sprla. Za svoja sinova Avgušтина in Navigija je stalno molila.

28. avgust – sv. Avgušтин, škof in cerkveni učitelj

Bil je iskalec resnice, boga, po težavnih letih mladosti, se je spreobrnul in postal duhovnik in škof. Bil je odličen pridigar. Ohranjenih je okoli 500 njegovih pridig. S svojimi spisi je imel velik vpliv ne samo v svoji škofiji ampak v vsej Cerkvi.

Svetnica meseca – sv. Elizabeta Portugalska, 4. julij

Bila je hči aragonskega kralja Petra III. In vnukinja sv. Elizabete Ogrske. Rodila se je leta 1217. Kot dvanajstletna deklica je bila obljubljen za ženo Dioniziju (1279-1325), portugalskemu prestolonasledniku. Rodila je dva sinova: Konstancija in Alfonza. Njeno delo je bilo neobičajno, ker se je posvečala molitvi in pokori. Živela je zelo strogo in je bila zelo dejavna v delih usmiljenja. Mož je bil pravičen in strog človek, a imel je slabost: bil je nezvest in imel več nezakonskih otrok. Elizabeta je vse te otroke vzgajala in skrbela zanje, kot bi bili njeni. Dionizij se je pokesal za svoje grehe preden je umrl, leta 1325. Elizabeta se je odrekla vsem častem in privilegijem. Svojo krono je podarila svetišču Santiago de Compostela, potem pa stopila v frančiškanski tretji red in se posvetila delom usmiljenja. Umrla je leta 1336.

Obvestilo

Oratorij – od 24.-28. avgusta 2026. Informacije in prijavnice dobite v župnišču.

Nagradni križanki

									ŽGANJE IZ BRINOVIH JAGOD, IRSKI BRINOVEC, DŽIN (ANGL.)	PRISTANIŠČE V INDIJI	SLOVENSKI PARTIZANSKI PESNIK, NARODNI HEROJ KAREL-KAJUH (1922-1944)	SLOVENSKI KOMIK, PISEC JURE	IME SLOVENSKE PEVKE GODEC	PRISTANIŠČE V FRANCIJI, OB ROKAVSKEM PRELIVU	
									STRUPENA KAČA			CELOVŠKI HOKEJSKI KLUB GREGOR TOMC			
									PODTALNO DELOVANJE						
									LOKACIJA NASTRELA ŽIVALI						
									EHO, ODMEV	PETER TOŠ BOGOVI V GERMANSKI MITOLOGIJI		IME BIBLIJSKE MARIJINE MATERE SPODNJA OKONČINA			
									1						
SEŠTAVIL Boris K	NEMŠKI GEOGRAF ALBRECHT	DOLGOREPA PAPIGA	NEKDANJA SLOVENSKA SMUČARKA KATJA	MAŠČOBA, KI SE OBERE OB ČREVESJU ZAKLANE ŽIVALI	TAPETA, STENSKA OBLOGA (KNIŽ.)	ORIENTAL. PRODAJALNA ALI TRŽNICA, SEMENI	SREDSTVO ZA VEZANJE ČEBELI PODOBNA ŽUŽELKA	2					VRHUNSKI ŠPORTNIK, PRVAK KOS POHIŠTVA		
PLOŠČICA PRI HOKEJU										VIETNAMSKI GENERAL-QUANG T. KOŠARKARICA OBLAK			PRITOK LJUBLJANICE	POSLANEC V ARABSKIH DRŽAVAH	
HERCEGOVEC				ZANKA NAJVEŠJI MORSKI SESALEC					REKA V BOSNI	VITAMIN B1 SILA, JAKOST					
OMAMA PRED OPERACIJO, SPLOŠNA ANESTEZIJA								SLOVENSKI DJ GREGOR KREK				MESTO V RUSIJI, ASHA GREGOR RIHAR			
STARO IME ZA MESTO KRANJ							ŽIVALSKI IZTREBKI, BLATO, GOVNO				GRŠKI NAROD				
MORSKA RIBA Z OKUSNIM MESOM							BREZNOGI PLAZILEC				AVSTRILJSKI POLITIK JULIUS				

ALAPPI: indijsko pristanišče RAAB: avstrijski politik KANTAR: morska riba OPONA: stenska obloga AZI: germanski bogovi CALAIS: francosko pristanišče

Praktično nagrado podarja **Mozirski gaj - park cvetja**. Rešitev nagradne križanke ali otroške nagradne križanke pošljite do 17. 3. 2026 na naslov MC Šmartno ob Paki, Šmartno ob Paki 13, 3327 Šmartno ob Paki ali po e-pošti na naslov glasilo.sop@gmail.com in pripišite svoje podatke. Nagrajenka pretekle nagradne križanke je Neli Klančnik. Nagrajenka otroške križanke je Ajda Jančič. Nagrajenki lahko nagrado prevzameta osebno v prostorih Mladinskega centra Šmartno ob Paki. Čestitamo!

1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														

2

1

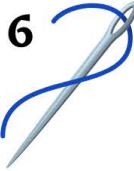
4

5

6

3

7

8

NAPOVEDNIK DOGODKOV

Vsak prvi ponedeljek v mesecu

20.00, sejna soba MC Šmartno ob Paki
Svetniška pisarna Liste za napredek Šmartnega

Vsak drugi ponedeljek v mesecu

19.00, sejna soba MC Šmartno ob Paki
Svetniška pisarna SD

Vsak torek

9.00, društveni prostori DU Šmartno ob Paki
Ročna dela – kvačkanje, pletenje, ..., igranje šaha, DU Šmartno ob Paki
18.00, MC Šmartno ob Paki – galerija Dile
Pilates (info: lucija.maglica@gmail.com)

Vsako sredo

9.00, društveni prostori DU Šmartno ob Paki
Druženje članov ob športnih aktivnostih, DU Šmartno ob Paki

Vsako zadnjo sredo v mesecu

19.00, MC Šmartno ob Paki – dvorana Marof
Zvočna kopel z gongi, zaželen energijska
izmenjava 10€ (prijave: pisarna@mcsop.si)

Vsak četrtek

9.00, društveni prostori DU Šmartno ob Paki
Igranje taroka, DU Šmartno ob Paki
20.00-21.00, društveni prostori PD
Druženje v društveni pisarni, PD Šmartno ob Paki

Vsako prvo in tretjo soboto v mesecu (razen praznikov)

8.00-12.00, zbirno mesto odpadkov Šmartno ob Paki
Oddaja odpadkov za občane, PUP
Saubermacher

Odpiralni čas Knjižnice Šmartno ob Paki

Torek: 12.00-18.00
Četrtek: 10.00-14.00

JUNIJ

Sreda, 24. junij,

16.00, MC Šmartno ob Paki – dvorana Marof
Predavanje: Energetsko polje človeka vpliva na

zdravje ljudi (diplomantka šole Barbare Ann
Brennan), Odbor invalidov Šmartno ob Paki

Četrtek, 25. junij,

8.00, Martinova vas (ob železnici)
XIII. Pilihov memorial (Zaželenne prijave na
dltsmartno@gmail.com)
11.30, Eko kmetija Potočnik-Poprask, Skorno
Proslava ob dnevu državnosti, AMD-DLT
Šmartno ob Paki, Občina Šmartno ob Paki,
Območno združenje veteranov vojne za
Slovenijo

Od četrтка, 25. do nedelje, 28. junija,

8.30-17.00, Šporni park Šmartno ob Paki
13. Nogometni kamp Martinko (Prijave: 070
294 417 – Vesna, sekretar@smartno1928.com),
NK Šmartno 1928

Sobota, 27. junij,

6.00, zbirno mesto v Martinovi vasi
Lepenatka (1425m) in Veliki Rogatec (1557m),
zahtevna tura, PD Šmartno ob Paki

Od ponedeljka, 29. junij do petka, 3. julij,

7.00-16.00, MC Šmartno ob Paki
Počitniške raznolike aktivnosti za otroke (med
6. in 12. letom), LU Velenje
18.00-19.30, MC Šmartno ob Paki
Plezalni tečaj s Saro, MC Šmartno ob Paki

JULIJ

Sobota, 4. julij,

7.00, zbirno mesto v Martinovi vasi
Varno v gore, lahka ali zahtevna tura, PD
Šmartno ob Paki in ostala planinska društva v
Šaleški regiji
Prireditveni prostor pred gasilskim domom
Šmartno ob Paki
Gasilska veselica, PGD Šmartno ob Paki

Od ponedeljka, 6. do četrтка, 9. julij,

10.00-12.00, MC Šmartno ob Paki
Plezalni tečaj s Saro, MC Šmartno ob Paki

Od ponedeljka, 6. do petka, 10. julij,

10.00-12.00, MC Šmartno ob Paki
Počitniški ŽIVŽAV, MC Šmartno ob Paki

Sobota, 11. julij,

19.30, pred gasilskim domom v Paški vasi
Noč na vasi v Paški vasi – gasilska veselica s
skupino ČUKI, PGD Paška vas

Od torka, 14. do petka, 17. julij,

10.00-12.00, MC Šmartno ob Paki
Plezalni tečaj s Saro, MC Šmartno ob Paki

Nedelja, 19. julij,

5.00, zbirno mesto v Martinovi vasi
Begunjščica (2060m), lahka tura, PD Šmartno
ob Paki

AVGUST

Od ponedeljka, 17. do petka, 21. avgusta,

10.00-11.30, MC Šmartno ob Paki
Plezalni tečaj s Saro, MC Šmartno ob Paki

Sobota, 22. avgust,

6.00, zbirno mesto v Martinovi vasi
Ojstrica (2350m), zelo zahtevna tura, PD
Šmartno ob Paki

Od ponedeljka, 24. do petka, 28. avgusta,

7.00-16.00, MC Šmartno ob Paki
Počitniške raznolike aktivnosti za otroke (med
6. in 12. letom), LU Velenje
9.00-14.00, ORATORIJ 2026, Župnija Šmartno
ob Paki

Sobota, 29. avgust,

19.00, središče Rečice ob Paki pri baru C1
Rečiška noč – hmeljski likof, Društvo za šport in
rekreacijo Klub 81

Ponedeljek, 31. avgust,

10.00-12.00, MC Šmartno ob Paki
Glasbene urice z Lariso, MC Šmartno ob Paki

Četrtek,
3. 9. 2026 ob 19.30

Predstava
Gledališče pod kozolcem
"KURBE"

Petek,
11. 9. 2026 ob 18.00

Vaške igre, PPF tržnica,
plesni nastop, koncert skupine
KINGSTON

Petek,
18. 9. 2026 ob 20.00

Koncert
PREPROSTO ČRNI
15 LET
Predskupina KAZAI

Nedelja,
20. 9. 2026 ob 19.00
Koncert
MoPZ Franc Klančnik
in KVATROPIRCI